1855. TWEE EN DERTIGSTE JAARGANG. N°. 10.

PROVINCIALE DRENTSCHE EN ASSER COURANT.

De uitgave dezer COURANT geschiedt op **Woensdag** en **Zaturdag.** De prijs is per *drie maanden* te Assen ƒ 1.60, buiten Assen franco per post ƒ 1,75.

ZATURDAG 3 FEBRUARIJ

De prijs der Advertentien is van 1 tot 5 regels **75** cent en voor elken regel meer **10** cent, behalve 35 cent zegelregt.

Bij deze Courant wordt een *BIJVOEGSEL* gratis uitgegeven.

OVERZIGT DER BELANGRIJKSTE GEBEURTENISSEN.

1 *Feb.*

Op Londen is thans aller aandacht gevestigd.

De motie van Roebuck is met 305 tegen 148 stemmen in het Huis der Gemeenten aangenomen, en alzoo zal er een onderzoek in 't werk worden gesteld naar de oorzaken van den rampzaligen toestand van het leger in de Krim. Het Engelsche kabinet is dus totaliter geslagen en zal eene belangrijke wijziging ondergaan. Palmerston, de oorlogzuchtige Palmerston, de bijzondere vriend van Napoleon III, zal hoogstwaarschijnlijk benoemd worden tot Minister van Oorlog.

Russell heeft de *Times* tot waarheid-spreker verklaard, als deze zulk eene akelige schildering geeft van den toestand des Engelschen legers, doch ook erkend, dat hij geene remedie voor het kwaad had kunnen aanbrengen, daarom verzette hij zich ook niet tegen de motie des heeren Roebuck, en verliet het Ministeriële vaandel. Palmerston bestreed de motie, doch beloofde tegelijker tijd, dat de oorlog met de uiterste kracht zou worden voortgezet. Sir Herbert, de man, die eigenlijk met de leiding van het departement van Oorlog is belast, erkende, dat de toestand des legers verontrustend is, maar — zeide hij — wij hebben, en dat strekke tot onze regtvaardiging, tweemaal zooveel levensmiddelen en kleederen naar de Krim gezonden, als noodig was. Intusschen baat dat al zeer weinig, wanneer het met de kleederen en de proviand ging als met de aan onze lezers bekende *laarzen* en *schoenen.* Het groote kwaad — zeide sir Herbert — zit in ons stelsel, een kwaad van 40jarigen vrede. *Sedert* 1815 *hadden wij eigentlijk in 't geheel geen leger.* Onze armée is niets dan eenige volmaakt gedisciplineerde regimenten, niets dan geoefende compagniën. Zij is eene vereeniging van regimenten, en wij hebben aanvoerders van corpsen, die, voor zij naar de Krim vertrokken, nooit eene brigade hadden gezien! En zulke mannen zouden een leger organiseren! Dan moesten zij *geboren* veldheeren zijn. Engeland is het beschaafdste land der wereld — het land waar de beste verdeeling van den arbeid bestaat en 't welk de snelste middelen heeft van gemeenschap. Wat volgt daaruit? Dat de Engelsche landman nooit iets verrigt, dat niet behoort tot zijn bedrijf. Hij *laat* al het overige maken, en soldaat geworden, weet hij zich niet te redden.

Engeland is het beschaafdste land der wereld — zeide sir Herbert — maar als de Fransche pers vrij was, zou men over dat thema vreemde variatien hooren.

Terwijl men zoo in 't Engelsche Huis klaagzangen aanheft en voor den nationalen trots grievende bekentenissen doet, deserteren de Engelsche militaire martelaren uit het belegeringscorps naar Sebastopol, en doet het garnizoen dier veste gedurig uitvallen met goed gevolg. Dat het met succes werd geslagen — een term vroeger door de pers gebruikt — hoort men thans niet meer. Er wordt alleen gezegd, hoeveel dooden en gewonden het gevolg en hoeveel buit het loon was voor elk waagstuk. Onlangs echter had het garnizoen rust en hield groote parade. 't Was den 13 Januarij, de Russische nieuwjaarsdag, toen de beide zonen van den Czaar er waren aangekomen en de Keizerlijke groete en geschenken bragten aan de dappere bezetting.

De belegeraars konden de plegtigheid van verre gadeslaan!

Men schrijft uit Weenen, dat de inneming van Sebastopol zeer bezwaarlijk zal gaan! Welk eene interessante ontdekking van de jongste dagen! 't Is alsof zulke dagbladschrijvers te kinde worden.

Canrobert vraagt, als hij den veldtogt in de Krim op nieuw zal openen, *negen duizend* paarden!

De *Times*, de oorlogs-huilebalk, de ongeluks-profeet uit en over de Krim, wordt thans verschillend beoordeeld. De een zegt, dat hij door de naakte waarheid van het tooneel des oorlogs te vertoonen, weinig goeds en veel kwaads heeft gesticht, en niet weinigen duiden het hem zeer ten kwade, dat hij zoo onuitsprekelijk veel moeite doet, om de militaire aristocratie in de oogen des volks zoo diep mogelijk te vernederen. En inderdaad, de *Times* speelt eene bedenkelijk spel! Zijne verschrikkelijke verhalen van de ellende des Engelschen legers en zijne harde beschuldigingen, hen naar 't hoofd geworpen, die in de hoogste rangen zijn geplaatst, zullen een effect hebben, dat langer duurt, dan één dag, en die een wrevel onder 't volk zullen nalaten, welke, ook als de oorlog lang voorbij is, nog veel kwaad zal stichten. Ja er zijn, die de *Times* thans heeten de heraut der *democratie!*

Daarbij komt, dat de correspondent van de *Times* in de Krim vrijen overtogt had naar Malta, dat hij rantsoenen varkensvleesch en beschuit ontving, enz. enz.

De *Times* voert hiertegen aan, dat, als er geene correspondenten van dagbladen in de Krim waren, er alleen dagbladen in 't licht zouden komen met klagten van ontevredenen, en dat die dan zeer zeker nog sterker zouden zijn gekleurd. Hij geeft toe, vrijen overtogt voor zijn correspondent te hebben genoten, maar dat was eene gunst, die aan zoovele Parlements-leden werd bewezen! 't Is waar, hij ontving wat beschuit en eenige varkens-ribbetjes, maar 't was beter die te orberen, dan dat zij te Balaklava lagen te verrotten. Gaarne zal de *Times* de vertering van zijn correspondent betalen, doch hij herinnert dan toch, dat een der eigenaars van dat blad op zijne eigene kosten een geheel regiment kleedde, en de natie zou dat vooral niet vergeten, als de Regering een rantsoen vleesch weigerde aan den geschiedschrijver van den veldtogt.

Overigens blijkt het, dat alles wat naar de Krim gaat, onder een ongelukkig gestarnte reist.

Het schip, dat de telegraafdraad aan boord had, die onder zee zou worden gelegd tusschen Balaklava en Varna, liep te Harwich met schade binnen.

Een schip met vee voor Balaklava was aldaar aangekomen, nadat het vee, in een storm, uit nood over boord was geworpen.

't Geschut is, na maanden' lang gebruik, uitgesleten.

Eene lading kogels, onlangs te Balaklava aangekomen, was voor elk soort van geschut, in 't kamp aanwezig, te groot of te klein! enz. enz. enz.

Genoeg over de Krim.

De geschiedenis dezes tijds van dat snippertje lands des grooten Russischen Rijks, zou wel met bloed geschreven kunnen worden.

2 *Febr.*

„Het geheele Engelsche Ministerie heeft zijn ontslag gevraagd," is eene tijding, die op 31 Januarij tot ons kwam, en vrij algemeen werd geloofd.

„De Koningin zal hoogstwaarschijnlijk Lord Landsdowne de zamenstelling opdragen van een nieuw of liever *vernieuwd* Ministerie.

„Lord Palmerston wordt vrij zeker Minister van Oorlog.

„'t Huis der Gemeenten en ook dat der Lords zou zich in de tegenwoordige regeringlooze dagen verdagen tot donderdag eerstkomende, om dan met een nieuw Ministerie te handelen over de vraag: hoe Sebastopol — is in te nemen? — neen, hoe Sebastopol het zoo lang tegen de geällieerden uithield en het Engelsche leger zoo veel gebrek leed?"

Ziedaar parlementaire Engelsche tijdingen! Wordt daar ook comedie gespeeld!? Russell uit een klein deurtje gedeserteerd, om langs eene groote weer binnen te komen? Dat zal wel het einde zijn van de parlementaire verwikkeling. Men heeft, als sommige kraakzindelijke vrouwen, 't huis zelf ondersteboven gekeerd, om alles naar zijn zin weder geplaatst te zien.

Maar de vorming van een nieuw kabinet zal ook daar, even als in elk Land, nog al moeijelijkheden hebben. Sedert de menschen over 't algemeen liever regeren dan geregeerd willen worden, zijn de portefeuilles niet meer zoo gezocht. Palmerston is te oud — zegt de *Times.* 't Is waar, hij telt 71 jaar, maar is toch nog zeer kras en actief. Derby, de beschermingsman, is door zijn stelsel verlaten. Lord Grey schijnt de oorlogsman bij uitnemendheid, doch deze zou zich moeijelijk met Palmerston verstaan, want hij is liever de eerste in een Ministerie dan de tweede, en Palmerston heeft dezelfde hebbelijkheid.

Wachten wij dus eenige dagen! Londen zal ons geduld niet op de proef zetten, zoo als Sebastopol dat deed en nog doet en wie weet hoe lang nog doen zal?

Inmiddels zijn twee Fransche Generaals der genie in de Krim aangeland, om Sebastopol te *bezien!* van de *land-* en de *zee*zijde, en dan te rapporteeren wat zij er van denken, en naar mate dat antwoord luidt, zal de toon zijn die het Westen te Weenen voert tegen het Noorden. Dat laatste, waarde lezers! staat niet in de *Times* of in den Franschen *Moniteur*, maar 't is daarom toch niet slecht gezien.

Er zijn tijdingen uit de Krim van 22 Januarij. Alles bij 't oude, doch 't was koud en er lag veel sneeuw, zeer tot last, zoowel van de Russen als van de geällieerden, vooral van de Franschen, die niets winterlievend zijn. Volgens andere berigten echter waren de Russen nu zeer tierig en wandelden op de wallen en drentelden in de nabijheid van het kamp der geällieerden, alsof de kaaijen op de heg zaten te gapen van de hitte. Dat zal nu wel overdreven zijn, doch men weet, dat een Rus als 't ware in den sneeuw is geboren en kan dus wel gelooven, dat hij in deze kommervolle dagen zich het liefst met zijne vijanden zal bezig houden. Zoo deed een gedeelte van het garnizoen van Sebastopol in den nacht van 19 op 20 Januarij een geduchten en met goed succes bekroonden uitval tegen den linkervleugel en het centrum der Fransche loopgraven. De geällieerden hadden nu gebrek aan brandhout, en verstookten daarom den ouden tempel van Chersonesus.

Voor dit maal genoeg van de Krim! De koude is er 10 graden onder nul, en men beklage dus het belegerings-corps!

Prins Napoleon is te Parijs aangekomen en zeer mager.

De Hertog van Cambridge vertoeft te Londen, vol van droevige herinneringen over 't geen hij in de Krim zag. Zoo keerden de beide Prinsen, vertegenwoordigers van de regerende Heeren van Frankrijk en Engeland terug naar hunne haardsteden, terwijl op 't zelfde oogenblik de zonen van den Czaar de Krim weder opzoeken! Er is echter nog een Fransche Prins in de Krim, en wel de kleinzoon van Prins Jerôme, die daar bij de dragonders dient, onder den naam van *Bonaparte.*

De dood van de Koningin-Moeder en van de Koningin dompelde geheel Sardinie in droefheid, en de R.-Catholijke geestelijkheid meent, gelijk wij voorspelden, in den dood een onverwachten bondgenoot te hebben gevonden tegen de wet, die de hand naar de kloosters uitstrekt. „De hand des Heeren drukt zwaar op Sardinie!" roept zij allerwege. Of hare geestelijke bangmaking zal baten, is onbekend. De Koning is bitter bedroefd en in zulke oogenblikken wordt het verstand wel eens overvleugeld door het hart! Niet alle kerkvoogden echter denken als de meerderheid van de Sardinische geestelijkheid.

„De vinger Gods treft het huis van Savoye," zeggen sommigen. „Maar, Sire! zij die zulke woorden *spreken*, *gelooven* dat niet!" was de taal die de aartsbisschop van Genua sprak tegen Victor Emanuel.

Men verzekert dan ook, dat het Wets-Ontwerp op de kloosters door de Regering met alle kracht in de Kamer zal worden verdedigd.

Uit Spanje verneemt men het oude nieuws, namelijk „veel kwaads."

De nieuwe Minster van Finantien, Madoz, nam reeds plaats aan de Regerings-tafel en werd wel ontvangen. Hij heeft bekend dat er geen geld was, doch beloofd dat hij het wel zou weten te krijgen. In de eerste plaats stelt hij voor den volstrekten, onmiddelijken verkoop van alle kerkelijke goederen en gemeentelijke bezittingen.

Wij zullen zien, hoe Madoz die plannen verwezenlijkt.

3 *Feb.*

De Ministeriele crisis in Engeland duurde eergisteren voort; een tal van telegrafische berigten is daaromtrent ontvangen, waarvan sommige elkander tegenspreken; het schijnt echter zeker, dat Lord Derby door Koningin Victoria belast is met de zamenstelling van een nieuw Ministerie; men denkt echter algemeen, dat Lord Palmerston daarvan deel zal uitmaken, en het nieuwe kabinet een zoogenaamd coalitie-Ministerie zal zijn.

Wat de stand van zaken in Duitschland aangaat, er wordt thans berigt, dat Oostenrijk zijn voorstel tot mobilisatie heeft ingetrokken, nadat het door de commissie voor oorlog te Frankfort verworpen was. Op voorstel van Pruissen zal men aan den bondsdag voorstellen het bondsleger op den voet van oorlog te brengen, zoodat het gereed zal zijn, om binnen veertien dagen te kunnen marcheren. (*Waarheen en tegen wie nog onzeker.*)

Ten aanzien van den stand der vredes onderhandelingen meldt eene telegrafische dépeche uit Weenen, dat de Turksche gezant volmagt heeft ontvangen, om aan de onderhandelingen deel te nemen; bij de Fransche en Engelsche gezanten zijn mede de vereischte volmagten ingekomen.

Volgens de jongste berigten uit Constantinopel van 24 Jan. uit de Krim, vragen de bevelhebbers der verbondene mogendheden de onmiddelijke toezending der divisie Egyptenaren, die zich thans aldaar bevinden. Bij een uitval der Russen uit de vesting op den 15den waren deze met een gedeelte van het Fransche leger slaags geweest. Dertig Franschen waren buiten gevecht gesteld.

De Engelsche toestellen, om de gezonken Russische schepen te doen springen, zijn in de Krim aangekomen.

De Fransche regering heeft zich reeds tegen de toelating van Pruissen bij de vredes-onderhandelingen verklaard. Men acht het niet waarschijnlijk, dat zij van gevoelen zal veranderen; sommigen meenen, dat, om eene botsing met Pruissen te voorkomen, de Westersche mogendheden welligt alle vredes-onderhandelingen zullen staken, daar dezelve toch waarschijnlijk tot niets zullen leiden.

In Spanje is de generaal Infante, in plaats van den heer Madoz, tot president der Cortes gekozen; deze man is een voorbeeld van de wisselvalligheid van het leven van iemand, die zich in de politiek op den voorgrond stelt; thans op den stoel der eere gezeten, is hij vroeger, om zijne politieke gevoelens, vijftien jaren uit het land verbannen en reeds twee malen ter dood veroordeeld geweest. Zoo gaat het op het politiek terrein, heden *Hosanna*, morgen *kruist hem.*

Volgens een berigt uit Constantinopel van 20 Jan. was de Sultan lijdende. — In den nacht van 12 op 13 zouden Russische schepen eene poging gedaan hebben, om de haven van Sebastopol te verlaten, doch waren tot den terugkeer genoodzaakt; drie daarvan zouden genomen zijn; dit laatste vereischt bevestiging.

—

Telegrafisch berigt van de Prov. Drentsche en Asser Courant:

's Hage, heden 3 Feb. Lord Derby in Engeland heeft geen nieuw kabinet kunnen vormen. Palmerston schijnt thans daarmede belast te zijn. — Rusland wil, om in de behoefte van geld te voorzien, nieuw papieren geld uitgeven, inwisselbaar drie jaren na den oorlog.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

Men verzekert, dat er in het beheer der belastingen eene verandering is gekomen. In elke provincie zou eene directie worden gevestigd. In Zuid-Holland zal zij te Rotterdam gevestigd worden; zoodat die te 's Hage zou worden opgeheven.

— Wij worden opmerkzaam gemaakt, dat bij enkele personen postzegels te koop worden aangeboden, die klaarblijkelijk van de brieven zijn afgescheurd. Deze industrie, hoe nietig, dient echter te worden tegengegaan, weshalve wij niet kunnen nalaten de aandacht onzer medeburgers hierop te vestigen, hen aanradende, niet dan door zeer vertrouwde personen of eigenhandig hunne gefrankeerde brieven op den post te bezorgen. *N. R. Ct.*

— De *Grondwet* berigt van zeer geloofwaardige zijde, dat, krachtens autografiesche beschikking van wijlen den heer baron *v. Brienen*, noch *elke R. K. Vrouw* te Amsterdam, noch *elk R. K. ingezetene* dier stad op ƒ 250, — aanspraak zoude kunnen maken; wel *elke der R. K. gemeenten* te Amsterdam; met last echter, om dadelijk deze sommen uit naam des testateurs aan de armen van die gemeente uit te reiken. Edoch de aangifte dier sommen en de uitreiking daarvan aan de armen van die gemeenten heeft reeds sedert lang plaats gehad. — Eene zeer verkeerde geestige luim van een *bekend* persoon heeft aanleiding tot allerhande gesprekken gegeven.

— In het *Soerabaijasch Nieuws- en Advertentie-Blad* van 29 Nov. ll. leest men: „Uit Grissee wordt ons gemeld dd. 25 Nov. 1854: Reeds verscheidene malen heeft men in de *Java Bode* vermeld de vrijkooping van slaven door hen zelven. Die tijdgeest dringt door, want heden zag men de herhaling. Eene familie slaven van 10 koppen werd op de vendutie ten verkoop aangeboden. Het was een aandoenlijk gezigt, angst en vrees op het gelaat der kleinen en volwassenen te zien uitgedrukt, door het onbestemde aan wien, na verloop van slechts weinige minuten, hun aller vrijheid zou behooren. Als eene magnetische werking deed het denkbeeld van vrijheid de aanwezigen overeenstemmen niet te bieden, onder tegenstelling van den nog kort verloopen tijd, toen het koo-

pen van een slaaf niet veel meerder beteekende dan een stuk huisraad. Zij werden opgeveild. Een hunner bood vijf gulden; daarop volgde eene diepe stilte en eene heilige aandoening doordrong een ieders borst, want de vrijheid van een tiental menschen stond op het spel. Er werd niet meer geboden, de hamer viel! Het lot was beslist! Hun heiligste regt, hunne vrijheid was verkregen! De meêwarigheid der vrijgeborenen verwisselde in een opgeheven gelaat over het geluk den ongelukkigen overkomen; doch zou men het gevoel der vrijgewordenen zelve kunnen schetsen?"

— Te Amsterdam is tot predikant beroepen Ds. *F. W. B. van Bell*, predikant te Hoorn.

— De zaak van jhr. *Salvador* en *Fongers* heeft 29 Jan. het Prov. Geregtshof van N. Holland bezig gehouden. De heer *Salvador* gaf als zijne meening te kennen, dat door den raadsheer rapporteur verzuimd was te vermelden eene memorie van suggestie, door den aangekl. ingeleverd, en 2o. dat het oordeel van het Hof naar de oorspronkelijke aanklagt te veel personeel is geweest, en te weinig de zaak zelve betreffende. De heer Mr. *de Pinto* zegt personeel getracht te hebben de zaak geheel uit de wereld te brengen en heeft namens appellanten aan de klagers aangeboden, hun eene verklaring te geven, die hen als privaat-personen geheel in hunne eer zoude herstellen, mits de klagten werden ingetrokken. Doch te vergeefs. Indien nu de klagers eenen harden oorlog hebben te voeren, het is hunne schuld. De heer Mr. *Haas* werpt 2 exceptieve defensiën op 1o. dat door het O. M. formaliteiten zijn nagelaten die het te vervullen had; 2o. dat daardoor verjaring is verkregen; waarna door den heer Mr. *Boonacker* als exceptive defensiën werden opgeworpen, 1o. dat de dagvaarding van 22 November nietig is; 2o. dat de regtbank verstek had behooren te verleenen; en 3o. eene verjaring. Den 30 Jan. is de behandeling van het proces voortgezet, en heeft de advocaat-generaal Mr. *J. A. Jollez* in een uitvoerig vertoog de verdediging bestreden, en gerekwireerd, dat het Hof de exceptien zal verwerpen. De verdedigers hebben daarop hunne repliek ingebragt. De uitspraak is bepaald op aanstaanden maandag 5 Februarij.

— Men wil weten, zegt *de Nederlander*, dat als kommissaris voor de belangen der Nederlandsche nijverheid bij de wereld-tentoonstelling te Parijs, de heer *Staring* derwaarts zal vertrekken.

Herensweerd, 26 Jan. Een allerijsselijkst voorval heeft de inwoners der naburige gemeente Ohe en Laak met schrik vervuld. Er leefde daar een gelukkig huisgezin, bestaande in man, vrouw en vijf kinderen, zijnde welgestelde en gunstig bekende lieden. De man had onlangs aan zenuwzinkingskoorts geleden, doch was weder genoegzaam hersteld, toen hij op eergisteren plotseling in razernij ontstak en zijne vrouw, met wie hij alleen te huis was, met een mes aanviel, haar zoodanig wondende, dat men voor haar leven beducht is. Daarop poogde de man zich te verdrinken, doch werd gevat en in bewaring gesteld. Gisteren namiddag echter nam hij het oogenblik waar, dat twee zijner bewakers even het huis verlieten, om den derde te overrompelen, wien het gelukt was het huis uit te komen, waarop de ongelukkige met een broodmes een einde aan zijn leven heeft gemaakt. De wonde moet zoo verschrikkelijk zijn, dat het naauwelijks te gelooven is, dat iemand zich zelven die kan toebrengen. Het hoofd is meer dan half van het ligchaam gescheiden.

Zwolle, 29 Jan. Nu de rekening van het Zwolsche Diep over 1854 is opgemaakt en daaruit blijkt dat zij met een nadeelig saldo van ƒ 411 sluit, zal er evenmin als in 1853 eenig dividend aan de aandeelhouders kunnen worden uitbetaald; waartoe in het aanstaande jaar echter het vooruitzigt bestaat, omdat de biesplanting steeds aanzienlijker wordt.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

Vrijdag morgen heeft de politie in een der meest afzigtelijke hoeken van Parijs aan een buitenraam opgehangen gevonden den heer *Gérard de Nerval*, een zeer verdienstelijk en geacht schrijver. Zijn ware naam was *de la Brunie*; hij was 46 jaar oud en leverde druk aan verschillende *revues*, en ook aan de *Illustration*. Hij had echter oogenblikken van zinsverbijstering en had daarom reeds 2 maal eene behandeling moeten ondergaan in het huis van Dr. *Blanche*. Voor kort zeide hij, dat hij tot Sultan was benoemd. Werkelijk heeft men een pas voor het Oosten in zijne zakken gevonden.

— In de *Köln. Zeit* leest men uit Parijs het volgende: „Hoe ongeloofelijk het ook moge schijnen, het is toch zeker dat er ernstig sprake is, om den heer *de Morny* te wettigen als zoon van koning *Lodewijk* van Holland en van koningin *Hortense*. Het feit kan niet meer betwijfeld worden. Ook wordt gesproken van een huwelijk des graven met eene Duitsche prinses, hetgeen in de gegeven omstandigheden wel niet te verwonderen is."

— De door de regering van Frankrijk met die van Zwitserland gevoerde onderhandelingen over den doortogt van 40,000 man Franschen, over Zwitsersch grondgebied, naar den Donau, hebben tot den gewenschten uitslag geleid.

ENGELAND.

L.l. zondag morgen heeft er bij de St. Maartens-kerk te Londen een ernstig sneeuwballen-gevecht plaats gehad. Omtrent 1500 personen verzamelden zich in een hoek van het Trafalgarplein bij die kerk, waar zij zich vermaakten met de omnibussen, rijtuigen en voetgangers met sneeuwballen te werpen. De politie, die zich hiertegen wilde verzetten, werd tot het bijzonder voorwerp van aanval gemaakt, en sommigen hunner waren in weinige minuten niet in staat regts of links te zien, ten gevolge der ophoopingen van sneeuw op hunne schouders en hoofden. De soldaten, die wilden voorbijgaan om naar hunne kazernen terug te keeren, werden geheel teruggedreven. Eindelijk was de politie genoodzaakt de toevlugt tot hunne stokken te nemen en een verschrikkelijke strijd volgde, maar vier der belhamels werden gevangen genomen en naar het bureau van politie gevoerd, in weerwil van eenige pogingen in Chandosstreet en Russelstreet, om hen uit de handen der agenten te bevrijden. De godsdienstoefening in de kerk werd, ten gevolge van het geraas daar buiten, geheel gestaakt. Omtrent honderd buitengewone constabels werden naar het tooneel des gevechts gezonden, en de belhamels zijn tot vijftien dagen welverdiende gevangenisstraf veroordeeld.

— Uit China wordt nog gemeld, dat de opstandelingen, ondersteund door het leger, dat zich aan boord van het eskader bevond, hetwelk onlangs te Honan was aangekomen, Canton al meer en meer naderen, welke stad tegen hen niet meer dan 50,000 man troepen, zoowel ongeregelde als geregelde, kan overstellen. In dezen neteligen staat van zaken hebben de keizerlijken besloten, om de hulp van Engeland en de Vereenigde Staten in te roepen.

DUITSCHLAND.

Men verzekert, dat de hertog *George van Mecklenburg* een eigenhandigen brief van den Czaar voor den Koning van Pruissen heeft overgebragt, waarin de Keizer van Rusland zijne warme erkentelijkheid te kennen geeft voor de tegenwoordige houding van Pruissen en over zijne vredelievende gezindheid. Het is eene uitgemaakte zaak, dat Rusland nog steeds blijft aandringen op eene neutraliteits-verklaring van Pruissen.

— De berigten uit Zwitserland luiden bij voortduring uiterst treurig met opzigt tot de armoede en het gebrek, die aldaar onder de arbeidende klasse der bevolking heerschen. Reeds herhaalde malen zijn personen in de bosschen gevonden, die daar van honger waren omgekomen. De nood drijft dan ook velen om zich voor de vreemde krijgsdienst te laten aanwerven. De wervingen voor het Fransche legioen hebben niet in Zwitserland, maar in de Fransche grenssteden Kolmar, Belfort en Besançon plaats.

— Een groote nood bedreigt ons, — gebrek aan papier namelijk, want er is overal gebrek aan lompen, niettegenstaande men boomwol, oud touw, en hetgeen men overigens ter vervanging van de gewone papierstoffen aanwendt, gebruikt heeft, worden de lompen in Frankrijk, Engeland, Belgie en Duitschland met elken dag schaarscher. Het verbruik van het papier staat in geenerlei verhouding tot de productie van lompen. In Engeland en Frankrijk hebben de dagbladen wegens de prijsverhooging van het papier hunne abonnements prijzen moeten verhoogen. Zekere heer *Jobard*, directeur van het Belgische museum van nijverheid, wil een prijs van 50.000 francs gezet hebben op de uitvinding van eene nieuwe, goedkoope papierstof, of op de uitvinding eener kleur of drukinkt, die zich laat afwasschen, zooals de Chinezen hun gedrukt papier wasschen en bleeken, zoodat al het geschrevene of gedrukte papier weder te gebruiken is.

SPANJE

In de zitting van 23 Januarij hebben de Spaansche Cortes het onderzoek aangevangen over de grondslagen der constitutie. Hoe groot ook de verwarring was, die steeds de vergaderingen der Cortes kenmerkte, thans ging zij alle grenzen van het denkbare te buiten. Na eene nuttelooze woordenwisseling werden de algemeene beschouwingen eerst bij het einde der zitting geopend. Een lid der oppositie, de heer *Garcia-Ruiz*, heeft verklaard, dat hij twee amendementen zal voordragen, ten strekking hebbende, om in de constitutie het regt op den arbeid op te nemen, alsmede verpligt gratis onderwijs.

BELGIE.

In de zitting der Belgische Kamer van vertegenwoordigers is dezer dagen door den Minister van Binnenlandsche Zaken medegedeeld, dat het Gouvernement onlangs een rapport ontvangen had van de commissie, die benoemd was om proeve te nemen met de inenting als middel tot behoeding van het vee tegen de besmettelijke longziekte, en dat dit rapport besloot met deze twee gevolgtrekkingen:

„1o. Schijnt de inenting in zekere gevallen het vee voor de besmettelijke longziekte beveiligd te hebben, in andere heeft zij de ontwikkeling der longziekte niet kunnen voorkomen. Deze tegenstrijdige uitkomsten, die niet zelden waargenomen zijn, buitenslands zoowel als in Belgie, kunnen de commissie vooralsnog niet overtuigen, dat de inenting een volstrekt of tijdelijk voorbehoedmiddel tegen de longziekte is.

2o. Het vocht uit eene zieke long, aan een rund ingeënt zijnde, onderscheidt zich in zijne achtereenvolgende uitwerkselen door geen enkel eigenaardig karakter van de werking van andere organieke stoffen, wanneer deze op dezelfde wijze in het dierlijk ligchaam gebragt worden.

Na de mededeeling van het bovenstaande, vervolgt de minister: „Het gouvernement is geenzins onverschilig omtrent de ontdekking van den heer *Willems*, maar het kan dienaangaande geen besluit nemen alvorens hare uitkomsten door onwraakbare feiten gebleken zijn. Men denke ook niet: dat men in het buitenland veel verder met het onderzoek van dat vraagstuk gevorderd is dan in Belgie; ik heb narigten doen inwinnen omtrent de verklaringen der overheden en collegien, die in andere landen van regeringswege over de ontdekking van onzen landgenoot zijn geraadpleegd, en de hoofdinhoud dier verklaringen is mij in de volgende bewoordingen opgegeven: In alle andere landen, alwaar men zich met de inenting heeft bemoeid, is de uitslag der proefnemingen geweest dat er een grooter aantal feiten, dan dusver waargenomen zijn, noodig is om de wezenlijke waarde van dat middel tot zekerheid te brengen.

— De *Indépendance Belge* heeft in het laatst afgeloopen jaar melding gemaakt van een huwelijk, van eene arme joodsche weduwe met eenen Napolitaanschen prins. Dit verhaal komt nagenoeg op het volgende neder. Er bevond zich voor eenige jaren eene jeugdige joodsche schoone te Londen, die te Hamburg geboren was en daar, nog zeer jong zijnde, verloofd werd met eenen Spanjaard, (dit zal zonder twijfel een Portugees moeten zijn), doech die spoedig na dat huwelijk overleden was. Te Londen, wist zij door lessen te geven, zich een goed bestaan te verschaffen, en daardoor zoowel als door hare schoonheid, mogt zij spoedig de belangstelling opwekken van de hooggeplaatste dames aldaar. Zij vertrok later van daan naar Parijs, doch daar veranderde zij geheel van gedrag en leidde een niet onberispelijk leven. Onder de talrijke aanbidders, waardoor zij zich spoedig omringd zag, bevond zich dan ook de bovengenoemde prins, die eenen even hoogen rang door zijnen stand als door zijne fortuin in de maatschappij bekleedde. Deze beminde haar zoodanig, dat daaruit spoedig een huwelijk tot stand kwam en zoo werd de joodsche weduwe tot prinses verheven.

ITALIE.

De Napelsche regering houdt zich steeds aan het dwingende stelsel, dat haar eenen zoo beruchten naam in Europa heeft gegeven. Onlangs hadden eenige gevangenen van Montefusco, waarin ook de beroemde baron *Ch. Poerio* is gekerkerd, het plan gevormd gratie te verzoeken aan den koning, maar de meening daaromtrent aan de meer aanzienlijke gekerkerden gevraagd. Daar dezen die vraag hadden afgekeurd, is er een regterlijk onderzoek ingesteld en de hertog *Caballini* naar Napels gevoerd. — De galeijen zullen voor den ongelukkigen hertog eene nog te zachte straf geweest, naar het oordeel der onmenschelijke Napelsche regering. — Een advocaat, *Porta*, die in 1848 deelgenomen heeft aan openbare klubs, is daarvoor thans tot 19 jaren kerkerstraf veroordeeld. Gelukkig is hij voortvlugtig.

RUSLAND-TURKIJE.

De keizerlijke regering van Rusland heeft eene echt Russische wet uitgevaardigd. De minister van Justitie P... heeft ter verkrijging van eene meer doelmatige controle de landloopers, vastgesteld, dat zij gebrandmerkt zouden worden. De brandmerking geschiedt na afloop van het proces. Zij, die reeds eenmaal werden gebrandmerkt, kunnen deze straf ten tweeden male beloopen, wanneer zij andermaal de plaats, welke zij verlieten, verloochenen. De tweede stempeling heeft plaats zonder regterlijk vonnis.

— De *Koln. Z.* begroot het verlies van het geheele Russische leger, dat onder het opperbevel van prins *Paskewietsch* gestaan heeft, en dat gedurende 1854 deel heeft genomen aan de krijgsoperatien in het zuiden des rijks, op 111... man, als 29.204 aan gesneuvelden, 55 304 gekwetsten, 6.420 gedeserteerden of afwezig geblevenen en 16.156, die aan verschillende ziekten overleden zijn.

— De *Semaphore* berigt, dat de koude in de Krim 10 graden onder nul teekende. De sneeuw bedekt den grond ter dikte van meer dan een voet. Den 12den waren de belegeringswerken reeds zoo ver gevorderd, dat men nog slechts 45 ellen van de plaats verwijderd was. De voorsteden zijn reeds ten deele verwoest en ten deele door Fransche tirailleurs bezet. De aardenwallen der Russen hebben echter steun aan de verdedigingswerken, die in de stad zelve zijn opgerigt. Terwijl in het Noorden van Turkije alles in orde is, openbaart zich in het Zuiden groote gisting en heeft er openbaar verzet plaats tegen de overheid. *Ahmed-Kered Bey*, hoofd in Kurdistan, is opgestaan; geheel Djeziré is in oproer. Ook de provincie Latakié wordt door onlusten bedreigd. De vice-gouverneur van Latakié is vermoord. Om de rust te handhaven zal men voldoende krijgsmagt benoeven. De zaak van den gouverneur van Smyrna *Ali Pacha* wordt onderzocht; velen zijner onderhoorigen zullen gestraft worden wegens de gepleegde zwendelarijen; hij wordt nog al bescherand. De Grieksche en Armenische bisschoppen van Smyrna zijn naar Constantinopel ontboden, wegens te heftig uitgedrukte gevoelens ten voordeele van keizer *Nikolaas*. Men meent, dat de beide bisschoppen zullen verbannen worden.

ASSEN, 3 Februarij.

Z. M. heeft benoemd tot verificateur der comptabiliteit der dir. belast. voor Friesland, Overijssel, Groningen en Drenthe den heer *C. C. van Vloten*; tot prov. direkteurs der belast. enz. te Arnhem den heer *J. H. de Ranitz* en te Groningen den heer jhr. *O. v. d. Santheuvel*.

— Z. M. de Koning heeft, op verzoek, eervol ontslag verleend aan den heer Mr *G. W. van der Feltz* uit de betrekking van Burgemeester van Dwingelo.

— De ter dezer stede bestaande Commissie voor het uitdeelen van spijs en turf heeft deze week reeds viermaal uitdeeling gehouden, en stelt zich voor, zulks heden middag weder te doen; met de portien, die dezen middag zullen uitgedeeld worden, en waarvoor reeds kaartjes zijn afgegeven, heeft de Commissie deze week 1831 portien boonen of erwten met spek rondgedeeld, behalve een half mud gekookte boonen en eenige turf, welke zij bovendien heeft uitgereikt. De Commissie zou gaarne in de volgende week, wanneer de thans heerschende bittere koude blijft aanhouden, op dezelfde wijze en in dezelfde mate hare uitdeelingen voortzetten; zij zou niet gaarne iemand, die hongerig tot haar komt, ongetroost wegzenden; de gelden echter, waarover zij thans voor de volgende week kan beschikken, veroorlooven zulke ruime uitdeelingen niet weer. Het is daarom, dat de commissie op nieuw een beroep doet op hare meer goede mede-ingezetenen, die koude en honger niet bij eigen ondervinding kennen en zeker, uit erkentelijkheid jegens den Algoede, wel iets willen bijdragen, om het lijden hunner medemenschen te verzachten. De Commissie meent er nog op te moeten wijzen, als een heilzaam gevolg harer bemoeijingen, dat de bedelarij aan de deuren alhier in de laatste dagen zeer is verminderd.

— Donderdag j. l. was de gemeenschap tusschen hier en Groningen genoegzaam geheel gestremd, door den hevigen wind was in den vorigen nacht de sneeuw, die door den strengen vorst droog en los geworden was, van de vla...

MENGELWERK.

Menschen met staarten.

Reeds meermalen is hier en daar, en ook reeds in ons blad, met een enkel woord van deze soort van menschen gewag gemaakt. Latere nasporingen hebben dien aangaande meer bijzonderheden bekend gemaakt, welke wij niet ondoelmatig achten, aan onze lezers bekend te maken. Zoo is het dan gebleken, dat er menschen met staarten zijn, even goed als apen met staarten. Niet menschen met chinesche, oudpruisissche, hessische of oudhollandsche haarstaarten, of menschen met afgestorvene historische aanhangselen, maar werkelijk *menschen met staarten (homines caudati s. cercophori)*, dat zijn menschen met staartvormige aanhangsels aan de stuit. Het eerste verhaal van staartdragende menschen, welke zich in het binnenland van Afrika bevinden zouden, klimt op tot het jaar 1677. Een hollandsch reiziger, Jan Struijs, verzekert, dat hij in Afrika een mensch heeft gezien met een staart van meer dan een voet lang. Dit verhaal vond weinig geloof. Want, ofschoon Struijs ook al als een eerlijk man te boek stond, die niets overdreef, zoo was het door een naauwkeurig onderzoek toch nog niet bewezen, of de staart werkelijk aangegroeid, dan wel misschien als een bij dien volksstam heerschend mode-artikel aangebragt was, of wel beschouwd moest worden als eene soort van rang of als een attribuut van onderscheiding, welke zoodanig individu was aangezet. Misschien ook wel was dit staartvormig aanhangsel eene speling der natuur, eene deformiteit, als gevolg van eene te weelderige vormdrift geweest, en stond dit geval derhalve als zoodanig op zich zelf. Wel herinnerde men zich daarbij, dat ook de oude Grieken reeds van menschen met staarten gesproken hebben, die in Afrika leven zouden, maar men bragt hunne beschrijving terug tot groote apen, die regtop gingen, en waarop hunne opgaven ook meerdere betrekking hadden dan op menschen. Deze opgaven bleven altijd daarom opmerkelijk, omdat de apen der oude wereld korte, die der nieuwe wereld echter lange staarten hebben. In het jaar 1849 kreeg men door den heer du Couret, een Fransch reiziger, die Mekka en een deel van Afrika bezocht had, nieuwe berigten omtrent de staartdragende menschen. Een marabout van Kaschena, eene stad in het binnenste van Nigritie (18° 18, NBr. en 8e 3' OL. van Parijs), verhaalde hem, dat er tusschen de golf van Benin en Abyssinie menschen met staarten zijn, die Niam-Niams heeten en menschen-eters zijn. Bovendien heeft echter du Couret zelf in Mekka, alwaar hij zich in het jaar 1842 bevond, eenen uit het binnenland van Afrika gebragten Neger gezien, die eenen wezenlijken staart had; en op verdere nasporingen werd hem eenparig en met groote naauwkeurigheid door verscheidene Arabische en Nubische Dschelabs (slavenhandelaars) in het reeds genoemde gedeelte van Afrika eene landstreek genoemd, alwaar de gansche volksstam staarten had, zoo als de bovengenoemde Neger. De beschrijving, welke de heer du Couret, na zijne terugkomst, in de Academie des Sciences te Parijs, in 1842 van dat menschenras gaf gegrond deels op hetgeen hij zelf bij den meermalen genoemden Neger gezien had, deels op hetgeen hij van geloofwaardige getuigen, die nog meer andere individu's hadden waargenomen, had opgezameld, komt hoofdzakelijk op het volgende neder:

De Negers van dit gestaart menschenras zijn kleiner dan de andere Negers; zelden zijn zij hooger dan vijf voet; doorgaans zijn zij niet goed geproportioneerd, zij schijnen mager en zwak, hunne armen zijn lang en schraal, handen en voeten zijn langer en platter, dan zulks bij andere menschen het geval is. Zij hebben eenen sterken voornitstekenden onderkaak, uitpuilende wangen, een ... en sterk achterovergebogen voorhoofd, lange en onevenredige ooren, kleine zwarte, glinsterende en zeer bewegelijke oogen en een grooten maar heel platten neus, eenen grooten mond, scherp toegespitste, sterke zeer witte tanden en gekrulde dikke lippen; het hoofdhaar is gekroesd, maar niet zeer wollig, dun en kort. Alle, zoowel de mannelijke als de vrouwelijke individu's hebben werkelijk een staartvormig aanzetsel van twee tot drie duim lengte aan de stuit. De staart van den door du Couret gezienen Neger was zeer bewegelijk. In de *France-medicale* van den 1sten September 1854 heeft du Couret eene teekening van dezen Neger gegeven. — Na gelijksoortige mededeeling van de H.H. Arnault en Veyssieres in de Academie van wetenschappen, en van den heer Rochet d'Hericourt in het Oostersche genootschap te Parijs, is thans nog door den heer Fr. de Castelnau een geschrift uitgegeven, hetwelk zeer bepaalde opgaven bevat. Deze reiziger, die zich voor eenige jaren in Bahia (Brazilie) bevond, kwam op het denkbeeld, om zich door middel van navragen bij de groote hoeveelheid ingevoerde negerslaven, die in die stad leefden, zoo veel mogelijk inlichtingen over dit nog onbekende gedeelte van Afrika te verschaffen. Een dezer slaven, zegt hij in zijn geschrift (*Renseignements sur Afrique centrale et une nation d'hommes a queues, qui s'y trouverait, par Fr.*

op den straatweg gewaaid, waardoor vooral tusschen Haren en de Punt de sneeuw tot eene aanmerkelijke hoogte op den weg lag; de post en de diligence van Groningen zijn dien ten gevolge niet aangekomen; aan het tooneelgezelschap echter van de heeren *A. en J. Bakker*, dat hier donderdag avond eene voorstelling moest geven is het, na zeer vele moeite en door het aanspannen van vijf paarden gelukt met twee wagens er door te komen. Dit gezelschap is te elf uur uit Groningen vertrokken en te zes uur hier gearriveerd. Het baart verwondering, dat de postkar naar Groningen is teruggekeerd, terwijl particuliere rijtuigen, die veel zwaarder zijn, zich een doortogt verschaft hebben. In het vorige en ook reeds dezen winter zijn de postpakketten, wanneer er sneeuw lag, in een arreslede overgebragt; men vraagt nu, waarom donderdag ook de pakketten van Groningen niet weder per slede verzonden zijn; deze had, zoo noodig met een omweg, toch zeker wel kunnen overkomen. De Hollandsche diligence, die donderdag-middag te vier uur moest aangekomen zijn, is gisteren avond te ruim elf uur hier gekomen. De Hollandsche post van donderdag is eerst 's nachts te vier- en die van gisteren te 11½ uur gearriveerd.

— Tot deurwaarder der directe belastingen in het district Hoogeveen, bevattende de gemeenten Hoogeveen, Zuidwolde en de Wijk is benoemd *J. E. N. Brester*, thans deurwaarder te Ruinerwold.

— Wij vernemen, dat aan het eerste kind, in het uit de de heide verrezen Schoonoord, uit aldaar gezeten ouders geboren, de namen zijn gegeven van *Primus Florentius Tossanus Arausiacus* (de eerste Oranje-Kanaal-bloem).

— Dat het alhier in den verloopen zomer gehoudene congres druk is bezocht en drukker dan men had durven denken, blijkt ook weder daaruit, dat het bestuur van het congres, ter bestrijding der onkosten, geen gebruik heeft behoeven te maken van het door den Raad dezer stad aan het congres verleende subsidie van ƒ 600-«; zijnde deze onkosten uit de entreegelden en andere fondsen bestreden.

— Donderdag avond heeft het tooneelgezelschap van de gebr. *A. en J. Bakker* alhier eene voorstelling gegeven, bestaande in den *Voddenraper van Parijs*. Het was jammer èn voor het schoone stuk èn voor de betrekkelijken zeer goede uitvoering, dat het publiek niet talrijker was opgekomen. Het geheele personeel heeft getoond dat het zich alle moeite heeft gegeven, om de uitvoering zoo goed mogelijk te doen zijn. Over veertien dagen zal dit gezelschap hier terug komen; wij hopen zeer, dat hetzelve zich alsdan in een talrijker bezoek mag verheugen.

— Te Pekela heeft eene 80jarige weduwe nog eens een ritje op schaatsen gedaan met haren 55 jarigen zoon; zij reed nog zoo vlug, dat zij menige jonge dochter beschaamde.

— Als eene bijzonderheid meldt men, dat te Zweelo bij de erven *Mensingh* den 26 dezer in een in de buitenlucht geplaatst hok twee jonge kropduiven uit den dop zijn gekomen.

* **Elslo, 30 Jan.** Gisteren avond hield het alhier bestaande leesgezelschap zijne gewone wintervergadering. De onderwijzer *B. Brouwer*, oprigter van het gezelschap, trad ter gedachtenis van het vijfjarig bestaan op, houdende eene korte redevoering over de ontwikkeling in het algemeen, en over die van 's menschen geest in 't bijzonder. Spreker besloot met te kennengeving zijner vreugde over de sterke ontwikkeling en bloei van 't gezelschap, daar het aantal leden nagenoeg het $1/13$ gedeelte van de geheele bevolking van het dorp bedraagt; en bedankte de leden voor de ondersteuning, die hij in dit zijn pogen ten goede, als in andere gevallen steeds mogt ondervinden. — Dr. *A. Brouwer* te Makkinga, die aldaar bekend staat als een uitmuntend jager, had in het eerst dezer week het geluk, om twee vossen te schieten door twee op elkander volgende schoten uit zijn dubbel jagtgeweer.

* **Steenwijkerwold, 31 Jan.** Heden nacht trof het dienstmeisje van *K. P.* alhier, een treurig ongeluk. Terwijl zij genoemden *K. P.*, welke in een ziekelijken toestand verkeert, zoude oppassen, was zij in slaap geraakt, digt bij het vuur, zoodat hare kleederen weldra vuur vatten en in vlam sloegen. Spoedig werd het onheil door *K. P.* ontdekt, en met behulp van de buren in het zelfde huis woonachtig, gelukte het hun de vlam te blusschen; doch de lijderes verkeert heden in eenen zeer bedenkelijken toestand.

* **Norg, 2 Feb.** Niet *N. S. Bavingh* heeft bij de herstemming voor een lid van den Raad 25 stemmen verkregen, zooals in het vorig nummer dezer Courant is vermeld, maar *H. S. Bavingh.*

* **Oosterhesselen, 1 Febr.** De Collator dezer gemeente, Jhr. *van der Wijck* te Klencke, heeft uit het tweetal candidaten, aan hem tot het doen eener keuze voor een Predikant alhier aangeboden en bestaande uit de heeren *C. P. Hofstede de Groot* en *F. W. O. Rogge*, den laatsten verkozen, die daarop kerkelijk beroepen is.

* **Beilen, 2 Feb.** Wij vernemen, dat de post van rijksontvanger alhier eerstdaags zal vacant worden, zullende de heer *van der Meer* naar elders worden verplaatst.

* **Franeker, 27 Jan.** Wordt de inenting van het vee, tegen de longziekte, niet altijd met den gewenschten uitslag bekroond, men schijnt er ook overal den regten slag niet van te hebben. Maar als eene bijdrage om het nut er van te bevestigen kan dienen, dat voor ongeveer acht weken bij den landbouwer *F. H.* te Z., in de nabijheid dezer stad, de longziekte is uitgebroken, ten gevolge waarvan het aangetaste beest werd afgemaakt. Terstond daarop is de heer *Jennes* van Utrecht gekomen en heeft de 36 overige beesten ingeënt met het beste gevolg. Al spoedig kon men de werking zien, en thans, ongeveer acht weken na de inenting, zijn nog alle koeijen gezond. Bij slechts een paar scheen de inenting eenige ongesteldheid te hebben voortgebragt, maar ook de eene daarvan is reeds weer hersteld en de andere herstellende, zoodat men deze proeve als volkomen gelukt mag beschouwen en ons der vermelding waardig scheen, als van het hoogste belang voor de veehouders.

* **Donkerbroek, 2 Feb.** Bij de uitbesteding van den geprojecteerden straatweg door Weststellingwerf, Ooststellingwerf en Opsterland, zijn jl. Dingsdag aannemers geworden: voor de gemeente Weststellingwerf de heer *B. Schellinga* voor ƒ 38.239; voor Ooststellingwerf de heer *J. Zwolsman* voor ƒ 146.900 en voor Opsterland de heeren *Dozenbos c. s.* voor ƒ 48.200; alles onder nadere approbatie van H.H. Gedeputeerde Staten van Friesland, welke echter naar veler meening niet zal worden verleend, omdat de aannemingsom voor Ooststellingwerf wel ƒ 40.000 boven de begrooting is gekomen.

* Het schijnt, dat de boeren van de Haule het zich ten schande rekenen, dat er bij hen gebrek aan knechten is, daar men nu leest in het jongste nummer dezer Courant, dat er alhier en niet daar gebrek aan zou zijn; de inzender van het eerste berigt weet echter wel, dat het gebrek aan knechten wezentlijk in de Haule bestaat, en volstrekt niet te Donkerbroek.

* **Smilde, 2 Feb.** De aanhoudende strenge winter, gepaard met de menigvuldig gevallene sneeuw, veroorzaakt hier veel armoede. Dientengevolge is alhier in den loop dezer week ook eene collecte voor de armen en behoeftigen bijlangs de huizen gehouden. Niet alleen de mensch, maar ook het gedierte, en vooral de vogels, lijden groot gebrek. Men heeft gezien, dat eene houtduif door kraaijen werd aangepakt, verscheurd en opgegeten. Ook hazen en patrijzen sneuvelen hier thans in menigte, niet zoo zeer door gebrek en koude, als wel door de listen en lagen hunner tweebeenige mede-bewoners dezer aarde. Men zegt, dat hier dagelijks ruim 20 a 25 patrijzen worden geschoten, en dat door een persoon, gedurende den verloopen herfst en dezen winter 70 hazen zijn gevangen; door een ander zelfs 90. Dit is zeer onaangenaam voor de jagers. Zouden de opzigters der jagt hier niets aan kunnen doen? Hiermede zou den hier wonenden jagers groot genoegen gedaan worden.

* **Staphorst, 2 Feb.** Wie heeft het ooit gehoord? In eene buurt alhier raakte men van tijd tot tijd de katten kwijt. De eene buurman vertelde het den anderen, die ook al insgelijks hetzelfde gemis had te betreuren. Men kon zich maar geen denkbeeld vormen hoe dit kwam. Kort daarop gebeurde het, dat de katten de eene na de andere met ijzerdraad-strikken om den hals te huis kwamen. Wat de listen om aan geld te komen al groot zijn! Het is te hopen, dat deze kattenroovers in handen der Justitie vallen en hunne geregte straf ondergaan.

* Alhier is in hoogen ouderdom overleden zekere *Abraham de Roos*, die men meent dat reeds 100 jaren telt. Tot de Israëlitische godsdienst behoorende is de juiste ouderdom moeijelijk te bepalen. Bij de oudsten van dagen alhier reeds jaren bekend, is het zeker dat hij eenen zeer hoogen ouderdom heeft bereikt. In de laatste jaren viel hem het doen van handel in het klein moeijelijk, zoodat hij door zijne kinderen en de burgerlijke gemeente moest worden onderhouden.

* **Ruinen, 1 Feb.** In den vroegen morgen van zondag j.l., omstreeks vijf uren, werden de ingezetenen van het gehucht Pesse, onder deze gemeente, verschrikt door het ontwaren van brand in de onmiddelijke nabijheid van het schoolgebouw aldaar; spoedig snelde men naar de plaats des onheils, maar het was reeds te laat, om het schuurtje, bestemd tot berging van brandstoffen voor het schoollokaal, te redden; gelukkig heeft men geene andere verliezen te betreuren; de oorzaak van dezen brand is onbekend.

* **Meppel, 2 Feb.** In deze gemeente is thans in 83 jarigen ouderdom overleden zekere *J. G. Kraak*, die zijn grootste lust vond, om woningen voor den behoeftigen stand te bouwen. Vele woningen heeft hij dan ook reeds gebouwd, zoo zelfs dat een gedeelte van Meppel naar zijnen naam, de Krakerij genoemd wordt. Hoe veel er ook voor moge pleiten, om den armen of liever den behoeftige van doelmatige woningen te voorzien, laat echter de doelmatigheid van de door hem gebouwde nog al wat te wenschen over, terwijl hij onder de werking der armenwet van 1818 menig huisgezin in onderhoud aan deze gemeente heeft bezorgd.

* Maandag vertrekt van hier weder een huisgezin, bestaande uit man, vrouw en 9 kinderen, naar de koninklijke stoomweverij te Nijverdal in Overijssel. Dit is reeds het derde huisgezin, dat derwaarts gaat, omdat het hier om zijn dagelijksch brood sukkelen moet en daar hetzelve ruimschoots kan erlangen; hier zonder hulp van den algemeenen onderstand niet kan leven, daar zelfs, zooveel verdienen dat het van den genoten onderstand weder iets kan restitueren. Deze verhuizing is dus verkiesselijker, dan die naar verre landen, om de zucht naar goud te bevredigen.

* Een onzer geachte medeingezetenen, de heer *Bähler*, die zooveel doet tot leniging van armoede door werkverschaffing, heeft dezer dagen weder een treffend bewijs van ware menschenliefde gegeven. Een arme wees, wier ouders in den jongstverloopen herfst den tol der natuur moesten betalen, zijnde een meisje van nagenoeg 5 jaren, heeft hij tot zich genomen, ten einde haar met zijne kinderen, zijnde alle zoons, te doen opvoeden.

* **Gramsbergen, 30 Jan.** Het zout smokkelen wordt thans in deze streken op vrij uitgebreide schaal gedreven. Het zijn echter meest kinderen, te Dedemsvaart en Slagharen te huis behoorende, die dat handwerk drijven. Verleden week is een troep van omstreeks 20 personen, des nachts bij mistig weêr, verdwaald geraakt, en kwam des morgens, van koude klappertandende, te Radewijk, in plaats van te Dedemsvaart teregt. Heden-morgen hebben de alhier gestationeerde ambtenaren een 17 tal smokkelaars het zout ten bedrage van p. m. 200 Ned. pd. ontnomen. Door een enkel maal hun zout te verliezen, worden ze echter niet ontmoedigd, wijl tegenwoordig alle wateren met eene ijskorst bedekt en begaanbaar zijn, en zij dus gelegenheid genoeg kunnen vinden om de ambtenaren te ontkomen. Het ware te wenschen, dat aan dat zedelooze en verachtelijke en daarbij zoo ongezonde bedrijf eens voor goed paal en perk konde gesteld worden.

* Maandag avond wilde een ingezeten dezer gemeente, die met zijnen wagen, waarop hij 10½ mud rogge geladen had, van de markt te Coevorden kwam, bij het Anerveer over het ijs rijden. Reeds sedert geruimen tijd wordt het ijs aldaar met wagens bereden, zoodat er schijnbaar geen gevaar te vreezen was. Men ondervond hier echter, dat het ijs op stroomende wateren nimmer te vertrouwen is. — De beide vanderhandsche raderen sneden er door, de wagen kantelde, en daar het ijs hierdoor verder stuk brak, raakte alles in het water; — ook de schoonzoon van den veerman, die den wagen wilde aanschuiven, viel er tot aan den hals toe in. Eenige schaatsenrijders, die toevallig juist daar ter plaatse aanwezig waren, redden hem gelukkig. Ook hielpen deze daarop paard en wagen er uit trekken, en de rogge op het drooge brengen. Dit geval liep dus nog gelukkig af, doch konde alligt ergere gevolgen na zich gesleept hebben.

* **Borger, 1 Feb.** In den loop der vorige week werd alhier eene collecte gehouden bijlangs de huizen, ten voordeele der armen in deze gemeente, welke de aanzienlijke som van vijfhonderd zesentachtig gulden aan contanten, elf mudden rogge, een mudde boekweit en drieëntwintig mudden aardappelen heeft opgeleverd. Openlijk dank zij hiervoor aan de milde gevers toegebragt.

Veendam, 1 Febr. Weinige jaren geleden, waren de middelen van communicatie alhier zoo gebrekkig, dat hij, die zich op reis moest begeven, er wel tegen aan moest zien, daar hij van hier naar de hoofdstad dezer provincie eerst meer dan 6 uur in eene gebrekkige pakschuit moest zitten, of liever, moest liggen; en eene andere gelegenheid was er niet, want de weg was soms zoo slecht, dat het niet doenlijk was er door te komen. Thans zijn de tijden veranderd: twee diligences rijden dagelijks van hier op Groningen, twee naar Assen in correspondentie met Holland, en een op Winschoten in correspondentie met Hamburg, Bremen en Oldenburg, terwijl met primo Januarij j.l. ook eene postkar door deze gemeente rijdt, waardoor de handel veel heeft gewonnen. Nog eene wensch blijft ons over, dat namelijk de telegraaflijn van Assen tot in deze plaats verlengd worde, opdat de soms angstige schippersvrouwen met den meesten spoed kennis kunnen bekomen van de aankomst hunner betrekkingen in onderscheidene havens.

RAADSVERGADERINGEN.

Assen, 30 Jan. Alle leden waren tegenwoordig behalve de heeren *Servatius* en *Carsten.* Voor informatie zijn aangenomen: *a.* een Kon. besluit van 16 Dec. j.l. no. 62, waarbij Hoogstdeszelfs beslissing omtrent het voorstel van den Raad tot heffing van begrafenis-regten is verdaagd tot aan het einde der maand Augustus e.k.; *b.* eene mededeeling, dat er maatregelen zijn genomen, om eerlang in de kom der gemeente eene gegoten ijzeren brievenbus te plaatsen; *c.* een brief van het bestuur van het 9e landhuishoudkundig congres, houdende mededeeling, dat hetzelve geen gebruik heeft behoeven te maken van de subsidie ad ƒ 600-«, uit de gemeentekas toegezegd. — Door heeren Ged. Staten met aanmerkingen teruggezonden zijnde de voordragt van den Raad tot wijziging van de gemeentelijke belasting op het gemaal en geslagt, wordt besloten, alle betrekkelijke stukken te stellen in handen eener commissie, waartoe gekozen worden de heeren *Carsten*, *Remmelts* en *Cohen.* — Naar aanleiding van een besluit van heeren Ged. Staten, betrekkelijk het verleenen van toelagen aan onderwijzers voor het houden van ondermeesters is besloten, dat de onderwijzers te Assen elk twee bekwame ondermeesters van den 3den en 4den rang minstens en die te Kloosterveen een van den 4den rang zullen moeten houden, en dat uit de gemeentekas, tot weder opzeggens toe of zoolang de proef duurt, aan de onderwijzers te Assen voor een der ondermeesters, die zij van af 1 Mei 1854 houden, jaarlijks van af dat tijdstip ƒ 50-« zal worden verleend, terwijl die te Kloosterveen, van af het oogenblik dat hij zich van een ondermeester voorziet, mede eene jaarlijksche toelage van ƒ 50-« zal genieten, en eindelijk, dat uit de Prov. fondsen voor ieder der onderwijzers te Assen en Kloosterveen eene subsidie van ƒ25-« zal worden aangevraagd. — Met 6 tegen 2 stemmen is afgewezen het reeds in eene vorige vergadering ter tafel gebragt verzoek van Manhigim der Israël. ringsynagoge te Assen, om gratis hout uit het stads bosch te mogen ontvangen, tot het daarstellen van een nieuw schoolgebouw.

Coevorden, 1 Febr. Is ingekomen een besluit van H.H. Ged. Staten, houdende mededeeling, dat op het dezerzijds gedaan verzoek, Z. M. heeft vergund, om de bank van leening alhier te verpachten voor drie jaren; wordt besloten hierover met *B. I. van Coevorden* in overleg te treden. — De commissie, in wier handen de begrooting voor 1855 was gesteld, brengt bij monde van den heer *Dommers* rapport uit; zij acht het doelmatig de ƒ 25-«, uitgetrokken voor schoolprijzen, in te trekken, de ƒ 45 « voor kleeding van den veldwachter met ƒ 15-« te verminderen en ƒ 20-« voor feestviering te roijeeren, en deze ƒ 60-« te gebruiken voor plantsoen aan de wegen; dienovereenkomstig besloten. — Des raads goedkeuring wordt gevraagd op het aan Z. M. in te zenden verzoek, om, ingevolge de gemeente wet op de hoofdsom der personele belasting van 5 tot 25 opcenten te heffen; dien conform besloten. — Wordt voorgelezen een besluit van den heer Commissaris des Konings, betrekkelijk de gemeentelijke toelage voor tijdelijk hier te plaatsen marechaussées, zullende het onderhoud van dezelve enz. voortaan geheel ten laste des Rijks komen; informatie.

REGTSZAKEN.

Arrondissements-Regtbank te Assen.

31 *Jan.* *J. A.*, arbeider te Dalen, wegens frauduleuzen invoer van zout, veroordeeld tot eene maand gevangenis-

---

Castelnau, Paris 1854, 8), Mahammaa of Manuel genaamd, was merkwaardig door zijne verstandelijke ontwikkeling en had groote en verre tegten in *Afrika* gemaakt. Mijne studie als natuuronderzoeker gaf mij meermalen de gelegenheid hem uit te hooren, en zijne mededeelingen onderling te vergelijken, en ik bevond, dat die altijd overeenstemden. Eens kwam hij geheel uit eigen beweging op de Niam-Niams, welke hij verzekerde gezien te hebben. — Van dezen slaaf kreeg de Castelnau zeer naauwkeurige en uitvoerige inlichtingen betreffende de menschen met staarten, welke hij in zijn geschrift met naauwgezetheid teruggeeft: « Manuel had onder de bevelen van den Sultan van Kano een veldtogt mede gemaakt tegen de Niam-Niams. Men trok eerst door een bosch, en als men daaruit gekomen was, begon men hooge bergen te beklimmen, en eenige dagen daarna zag men een troep wilde Niam-Niams. Deze lagen in de zon te slapen. Men naderde hen omzigtig en doodde allen zonder uitzondering. Allen hadden staarten, zooals Manuel zich zelf naauwkeurig overtuigde. De grootte bedroeg, naar de opgave van Manuel, ongeveer 40 centimeters. Zij hadden ongeveer 2 à 3 centimeters in doormeting, en waren glad. Onder de gedoodden bevonden zich ook vrouwen, die, even als de mannen, staarten hadden; zij waren geheel naakt, en voor het overige aan de andere negers gelijk. — Op de naastvolgende dagen ontmoette de expeditie nog meer andere troepen, die hetzelfde lot ondergingen. Een dezer troepen was juist bezig menschenvleesch te eten, en de hoofden van drie menschen braadden nog op het vuur. Manuel behoorde tot de voorhoede, en had velen dezer Niams zien dooden; hij had de lijken naauwkeurig onderzocht, de staarten gevoeld en gemeten, en kon niet begrijpen, hoe men daaraan nog twijfelen kon. — De Niam-Niams leven in rotsholen, maar sommigen bouwen zich ellendige strooijen hutten. Zij zijn van eene donker zwarte kleur en hunne tanden zijn spits toegevijld, het ligchaam is niet getatouëerd; zij zijn welgemaakt en hebben kroes haar. — De hoofdman of opperste bad om genade; maar de Sultan van Kano liet allen, die hij vatten kon, dooden, *omdat zij staarten hadden*, en daarom zeker *niemand hen zou willen koopen.* Andere negers hebben hetzelfde berigt. Een dezer, uit *Adamak* (in het Oosten van het land der Niam-Niams) afkomstig, waar hij door de Haussaks gevat en naar *Ruschez*, eene stad dezer laatsten, gevoerd was, verhaalde, dat niet al een alle bewoners van *Ruschez* de staartmenschen kennen, maar dat hij zelf zoodanige menschen heeft gezien. Degenen, welke hij gezien had, waren kinderen van 8 tot 10 jaren, die allen als voorwerpen van nieuwsgierigheid door de op de slavenjagt uitgezondene manschappen waren medegebragt. Van deze kinderen had ieder een staart van ongeveer een vinger lang, zoo als hij zelf gevoeld en gezien had. Een andere neger, die de jagt tegen de Niam-Niams had medegemaakt en verscheidene daarvan met eigen hand gedood, vond bij hen eenen staart van verschillende lengte. Bij de geboorte moet de staart 5 tot 6 centimeters lang zijn, maar zoude daarna groeijen, totdat zij eene lengte van ongeveer 50 centimeters heeft bereikt; de neger echter, die dit verhaalde, beweert nog veel langere gezien te hebben, en wel, naar de Fransche maat berekend, van 70 centimeters. De staart is glad en zwart, schijnt geene eigene beweging te bezitten, en de volwassenen zijn genoodzaakt, om, wanneer zij willen gaan zitten, een gat in de zitplaats te maken, om den staart daar door heen te steken.

Een welbekend reiziger de heer Abbadie, berigtte aan het geologisch gezelschap te Parijs, in de zitting van den 9den Januarij 1852, dat een Abbyssinisch priester hem zeer uitvoerige berigten omtrent dit menschenras gegeven heeft. Volgens dezen priester is de staart 1 palm lang en met haren bedekt; ook de vrouwen hebben staarten. Uit de berigten van genoemden du Couret, in een afzonderlijk uitgegeven boekjen medegedeeld, blijkt, dat de Niam-Niams van de jagt en vischvangst leven, zich met wortelen en vruchten voeden, maar het allerliefst menschenvleesch eten, en dat hunne begeerte naar raauw vleesch hen zelfs in de slavernij niet verlaat, zelfs wanneer het hun aan ander voedsel niet ontbreekt, en eindelijk, dat zij de zon, de maan, eenige vaste sterren, slangen en bronnen van eenen grooten stroom (waarschijnlijk van den Nijl) aanbidden, waaraan zij dan ook offeren.

Volgens eene door Castelnau bijgevoegde kaart, welke hij uit de opgaven der negers in Bahia met veel overleg vervaardigd heeft, ligt het land der Niam-Niams aan de zuidelijke punt van Sudan, tusschen het land Adaman en dat der Tangalezen.

Van bijzonder belang zijn nu nog twee brieven, namelijk een van Dr. Hübsch, een arts in Constantinopel aan den uitgever der *Gazette médicale hebdomadaire* in Parijs, waaraan de meeste bovenstaande aanteekeningen zijn ontleend, en een van Dr. Livadio, een wetenschappelijk Italiaansch geneesheer, die met Ibrahim-Pacha eenen veldtogt heeft bijgewoond tegen de Wahabiten, en toen zich een tijd lang in Aden

straf, met verbeurdverklaring van het zout; — *H. W.*, landbouwer te Spier, gemeente Beilen, wegens het toebrengen van slagen, onder verzachtende omstandigheden veroordeeld tot ƒ 2-„ boete; — *J. H. B.*, arbeider te Noordsleen, wegens eenvoudigen diefstal, veroordeeld tot 18 maanden gevangenisstraf; — *J. K.*, molenaar te Ruinen, wegens moedwillige verwonding, veroordeeld tot zes maanden gevangenisstraf; — *K. K.*, verwer te Coevorden, wegens het bezigen van smaad- of scheldwoorden, veroordeeld tot ƒ 25-„ boete; — *B. E. V.*, scheepstimmermansknecht te de Leek, wegens beleediging met woorden van een agent van de gewapende magt, veroordeeld tot zes dagen gevangenisstraf.

ADVERTENTIEN.

Den 20 Januarij overleed te Brabeke (Pruissen), aan de gevolgen eener borstkwaal, na eene langdurige ziekte, in den nog jeugdigen leeftijd van bijna 28 jaren, na voorzien te zijn met de genademiddelen der stervenden: onze geliefde broeder FRANZ FISCHER, in leven koopman in manufacturen te Heerenveen.

Noordwolde den 27 Januarij 1855.

F. H. FISCHER.

Deze diene tot algemeene en bijzondere kennisgeving.

GEREGTELIJKE AANKONDIGING.

Bij Besluit van Z. M. den KONING van den 9 Januarij 1855, den 29 dierzelfde maand te 's Gravenhage naar eisch geregistreerd, is aan den Heer **HERMAN CORNELIS WILLEM JANSON**, Ontvanger der Registratie en Successie te Assen, TOEGESTAAN om den *GESLACHTSNAAM* van zijn **minderjarigen zoon JAN JANSON** te veranderen in dien van **MENSHUIS**, ten dien effecte, dat deze zich voortaan zal mogen noemen en teekenen **JAN MENSHUIS**; met magtiging wijders van den Ambtenaar van den Burgerlijken Stand der gemeente Assen om dat Besluit, Conform artikel 66 van het Burgerlijk Wetboek, in de loopende registers in te schrijven en daarvan aanteekening te doen op den kant der geboorteacte.

Assen den 2 Februarij 1855.

Voor extract Conform,
Mr. J. OOSTING,
Procureur.

DENNENHOUT-VERKOOPING.

DINGSDAG DEN 6 FEBRUARIJ E. K., **'s morgens om 10 uur te beginnen**,

zal op *VREDEVELD* aan den Straatweg van Assen op Rolde, door den Notaris VAN LIER,

PUBLIEK WORDEN VERKOCHT:

Eene GROOTE PARTIJ **DENNEN BOOMEN**, geschikt tot **timmerwerk**, ten verzoeke van H. WESTRA.

De erven van wijlen JACOB TROOST te Hoogeveen, zijn voornemens ten overstaan van den Notaris Mr. J. L. TONCKENS te Hoogeveen, op

DINGSDAG DEN 6 FEBRUARIJ 1855, **des avonds 7 uur**,

ten huize van de Wed. A. LUINGE, logementhouderesche te Hoogeveen.

PUBLIEK BIJ PALMSLAG TE VERKOOPEN:

1o. Een **renderend PLAATSJE**, zijnde het zoogenaamde **Zandwijkje**, in eenen opstrek gelegen op *Regt-uit*, in het Hollandsche veld te Hoogeveen, nabij de Kerk, bestaande uit eene **BEHUIZINGE**, waarin **drie woningen**, alsmede daarbij gelegen **BOUWGROND** en **BOSCHGROND**, met welig daarop groeijend **schel- en weekhout** en fraaije daarop staande **dennen**, geschikt tot BALKEN, SPOREN en verder TIMMERWERK.

2o. Een **HUIS**, waarin **twee woningen**, alsmede drie perceelen **BOUWGROND**, gelegen op den Kerkenkabel te Hoogeveen.

3o. Een slag **RAAUW VEEN en ONDERGROND**, gelegen in de Markte van Ane, Provincie Overijssel. Dit slag is zoodanig gelegen, dat de turf geschikt ook de Dedemsvaart kan worden afgevoerd.

J. L. TONCKENS.

ZATHE 't Hoogeveen.

De Notarissen A. ANDREAE te Beetsterzwaag, en K. TADEMA te Oosterwolde zullen, op **DONDERDAG, 15 Februarij 1855**, voormiddags *elf* uur, bij F. v. d. BOSCH te Appelscha, **VEILEN en op nader te bepalen dag finaal VERKOOPEN:**

Eene **vruchtbare ZATHE**, het *HOOGEVEEN* genaamd, bestaande in eene hechte **HUIZINGE** en verdere **GEBOUWEN**, met beste **WEI- en HOOILANDEN**, uitmuntende **BOUW-, HEIDE- en KLIJNGRONDEN**, te zamen groot ongeveer **45 bunders**, aaneengesloten liggende te Appelscha, noordwaarts van de Hoofdvaart, nabij de Wijken der Veenderij, thans bij ANDRIES LEERTOUWER en ZUSTER in huur en op de gebruikelijke tijden in 1855 te aanvaarden; — verdeeld in 12 Perceelen en omschreven bij Verkoopboekjes, die bij bovengen. Notarissen zijn te bekomen.

VERKOOPINGEN,

te houden door den Notaris TADEMA te Oosterwolde,

Woensdag 7 Februarij,

's avonds te 5 uur,

bij T. CLOO te Appelscha, *FINAAL*, van de **HUIZINGE** met **LAND** en **GROND**, voor de Weduwe en kinderen L. A. OLDERSMA aldaar.

Vrijdag 9 Februarij,

voormiddags te elf uur,

in de tapperij bij L. L. HOUKES te Haulerwijk, *FINAAL*, van de **LEIJE** en **HUIZEN** der Weduwe en kinderen JAN JANS de JONG aldaar.

Denzelfden dag *VERHURING* van **VEEN-BOEKWEITGROND**, voor J. L. DIJKSTRA.

Woensdag 14 Febr.,

voormiddags te elf uur,

in de herberg van S. J. VAN DER MEI te Haulerwijk, *FINAAL*, van eene **HUIZINGE** en **BAKKERIJ, met BOUW-, WEIDE- en HEIDEGROND**, op de hoek van en voor de elleboogvaart aldaar. — Dit pand niet genoeg geldende, zal onmiddelijk worden *VERHUURD* voor vijf jaren en in perceelen.

Zaturdag 17 Februarij,

des middags te twaalf uur,

bij de winkeliersche Weduwe T. M. ten HOOR te Haule, *PROVISIONEEL*, van eene **hechte HUIZINGE** en **vruchtbaar LAND**, aan de Bischopwijk, onder Bakkeveen, bij MARKUS POPKEMA in gebruik: 12 Mei 1855 te aanvaarden.

De Notaris Mr. H. J. CARSTEN te Hoogeveen, zal ten verzoeke van LAMBERT GEERTS VAN DER SLEEN te Hoogeveen, op WOENSDAG den 7 FEBRUARIJ 1855, des avonds te zeven uren, ten huize van A. WARMELS te Hoogeveen, **BIJ INZATE publiek veilen:**

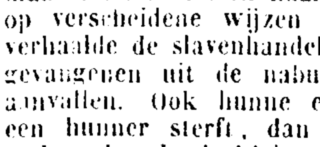

Een **PLAATSJE**, bestaande uit **HUIS en ERF, BOUWLAND en GROENLAND**, staande en gelegen aan weerszijden der Brandligtswijke op de zuidkant van het Achteromsche opgaande te Hoogeveen, groot ruim 5 Bunders.

De Notaris Mr. H. J. CARSTEN te Hoogeveen, zal ten verzoeke van de Erfgenamen van wijlen NICOLAAS BOSCH te Hoogeveen, bij **PALMSLAG**

PUBLIEK VERKOOPEN:

op DONDERDAG den 8 Februarij 1855, des avonds te 6 uren, ten huize van de Wed. A. LUINGE te Hoogeveen:

1o. Drieëndertig Perceelen RAAUWVEEN, met of zonder ONDERGROND gelegen in het Kerkenveld, gemeente Zuidwolde, ter gezamentlijke grootte van plus minus 32 Bunders.

2o. Onderscheidene ARBEIDERS WONINGEN, nevens daarbij behoorend GROENLAND, BOUWLAND en ONDERGROND, staande en gelegen te Kerkenveld, gemeente Zuidwolde, te zamen groot plus minus 65 Bunders, met het aandeel in het Compagnies-huis en gronden, groot in het geheel plus minus 70 Bunders.

3o. Vijf Klinken BESNEDEN VEEN, gelegen op de 2e dwarsgat der Jeulenwijke, in de Markte van Ane, groot ongeveer 6 Bunders.

4o. De HELFT in een Perceel HAKBOSCH, gelegen in het Hollandsche Veld te Hoogeveen, groot ongeveer $2\frac{1}{2}$ Bunder.

5o. Vijf ongeboeide PRAMEN met daarbij behoorend OP- en BIJGOED.

Op VRIJDAG den 9 FEBRUARIJ 1855, des avonds te 6 uren, ten huize van J. P. BRINK PAALMAN te Hoogeveen:

1o. **TWEE PLAATJES**, bestaande uit **huizen en erven**, met bijgelegen **groenland en bouwland**, staande en gelegen boven op Achterom in de gemeente Hoogeveen, groot te zamen p. m. 7 bunders.

2o. Onderscheidene perceelen of klinken besneden **Veen**, gelegen in het Tiendeveen in de gemeente Beilen, te zamen groot ruim 4 bunders.

3o. Onderscheidene **arbeiders woningen** met daarbij behoorend **groenland, bouwland en ondergrond**, staande en gelegen op het Tiendeveen voormeld, te zamen groot ruim 50 bunders.

4o. **Aandeelen** in onderscheidene VEENSLAGEN met ONDERGROND, gelegen op het Tiendeveen voormeld, voor deze Aandeelen groot plus minus 25 Bunder.

5o. Een stuk **Groenland**, gelegen op de 26e Wijke op Noord te Hoogeveen, groot Roeden.

(*Wegens de late ontvangst zijn de beide bovenstaande advertentiën niet in eenige afdrukken kunnen opgenomen worden*).

BURGERLIJKE STAND.

Assen, 25 Jan.—2 Feb. Aangeg. een levenloos kind van manl. geslacht van Harm Cornelis Winters en Alberdina Koo

MARKTBERIGTEN.

GRONINGEN 2 Feb. De handel in granen was heden weder ring. — Tarwe bijna niet in omgegaan. — Rogge vond iets meder kooplust 65, 66, 68 ℔ ƒ 7-85, ƒ 8-10 tot ƒ 8-50. — Boekweit ruim prijshoudende, 66 ℔ Veen ƒ 7-00. — Winter Gerst peldetijen iets hooger verkocht, 56 ℔ ƒ 5-60. — Haver over geheel niet driftiger. — Boonen niet in omgegaan. — Koolzaad is tot ƒ 16 gedaan. — Raapolie ƒ 49-50.

ASSEN, 1 Feb. Rogge ƒ 8,00 tot ƒ 7,00. Boekweit ƒ 6, tot ƒ 5,80. Boter 90 a 00 ct. het N. ℔. Aardappelen ƒ 0, ƒ 0,00. Stroo ƒ 10,„. Prijs van het Roggebrood ƒ 0,60 de 6 N.

HOOGEVEEN, 30 Jan. Rogge ƒ 7 26. Boekweit ƒ 6,70 Haver ƒ 0,00; Honig per pond ƒ „,00; Boter het N. pd. ƒ 0,80 Zetting ƒ 0,00.

MEPPEL, 1 Feb. Rogge ƒ 8,25 a ƒ 8,75. Boekweit ƒ 7,25 ƒ 7,75 Boter $1\frac{1}{2}$ N. pd. ƒ 1,40 a ƒ 1,60. Boter per $\frac{1}{8}$ ƒ 19.50 a ƒ 20,50.

COEVORDEN, 29 Jan. Rogge ƒ 7,25. Boekweit ƒ 6,75. Boter p. N. ℔ 75 ct.

AMSTERDAM, 31 Jan. TARWE met weinig handel prijshoudend; 128 ℔ witbonte Poolsche ƒ 485; 128 ℔ bonte ƒ 475. — ROGGE. Gedroogde iets hooger, ongedroogde zonder handel; 118 ℔ nieuwe Archangel aan de Zaan ƒ 304. GARST en HAVER zonder handel. — BOEKWEIT onveranderd; 120 ℔ Inlandsche Veen ƒ 240; 121 ℔ Vriesche ƒ 278. — KOOLZAAD op het Voorjaar zonder handel, op Najaar £ ½ hooger; op 9 v. Olie in Sept. en Oct. £ 74½. LIJNZAAD zonder handel. — RAAPOLIE prijshoudend, 6w. ƒ 53¾; Vliegend ƒ 52½, ¾; dito de stad ƒ 54½; 1o. ƒ 49¼; Najaar ƒ 43¾. — LIJNOLIE onveranderd; op ƒ 41¼; Vliegend ƒ 40; 1o. Maart ƒ 39½; April ƒ 39¾, ƒ 39¾, 40. — HENNEPOLIE op 6w. ƒ 48½; Vliegend ƒ 47. RAAPKOEKEN per 1040 stuks ƒ 80 a ƒ 85. — LIJNKOEKEN per 104 stuks ƒ 12½ a 15.

VRIJDAG, 2 Feb. Tarwe en Rogge zonder handel. Gerst ƒ 2 hooger. Boekweit prijshoudend. Haver mede zonder handel. Koolzaad op 9 vat op Sept. en Oct. 74½ £; op April 90½ Raapolie op 6w. ƒ 54½; vlieg. ƒ 53; op Mei ƒ 50. Lijnolie 6w. ƒ 41¼; vlieg. ƒ 40.

heeft opgehouden, alwaar hij den Iman of Sultan vele geneeskundige diensten bewezen heeft, zijn Aga is geweest en nu onder den naam van Peli-Aga in Kairo leeft.

De heer Dr. Hübsch, hospitaal-arts in Constantinopel, schrijft het volgende: „Juist op het oogenblik, waarop de aandacht zoo bijzonder op de staartmenschen, die Niam-Niams heeten, gevestigd is, ben ik in staat u eenige belangrijke inlichtingen toe te zenden, welke ik gelegenheid had hier in Constantinopel op te zamelen. In het jaar 1852 heb ik voor de eerste maal eene staartdragende negerin gezien, ik was daarover niet weinig verwonderd, en vraagde haren meester, een slavenhandelaar, daaraar met veel naauwkeurigheid. Hij antwoordde, dat er een volk was, Niam-Niams genaamd, hetwelk in het binnenste van Afrika zijne woonplaats had. Alle individuën dezer natie bezaten eenen staart, en hij verzekerde, dat bij eenigen dezer de staart bijna twee voeten lang werd, hetgeen echter veel aan de Oostersche phantasie moet worden toegeschreven, die zoo gaarne de zaken overdrijft. De staart bij de negerin, welke H. heeft gezien, is omtrent 2 duim lang, glad, zonder haar en in eene punt uitloopende. Deze vrouw was zoo zwart als ebbenhout, had kroes haar, de tanden waren wit, groot, en zaten niet regt in hunne kassen, maar een weinig naar buiten overhellende; de vier hoektanden waren puntig toegevijld, de oogen eenigzins met bloed doorloopen. Zij at raauw vleesch, waarnaar zij grooten trek toonde; de kleederen, welke zij aan had, schenen haar lastig te zijn, en hare verstandelijke vermogens stonden duidelijk, voor zoover H. bepalen kon, verre beneden die der overige negers. Sedert 6 maanden bood haar meester haar vergeefs ten verkoop aan; niettegenstaande den zeer lagen prijs wilde niemand haar koopen. Deze vrees voor de negerin sproot niet voort uit den staart, maar uit haren trek naar menschenvleesch, die zich bij haar op verscheidene wijzen kenbaar maakte. Haar stam, zoo verhaalde de slavenhandelaar, voedt zich met het vleesch der gevangenen uit de naburige stammen, waarop zij dikwijls aanvallen. Ook hunne eigene dooden eten zij op, zoodra een hunner sterft, dan komen de bloedverwanten zamen, maken den doode klein en peuzelen hem op; zij hebben dan ook geene begraafplaats. *Geneesk. Courant.*

—

Onlangs is men eene kleine bende valsche munters, die in September van het vorige jaar van de vesting Koningstein in Saksen uitgebroken waren, weder meester geworden. Zij hadden sedert eene hoogst romaneske levenswijze geleid, terwijl zij den Pfaffenstein (eenen rotskegel van 1300 voeten hoog, in de Saksische Schweiz) tot hunne woonplaats hadden gekozen. De nachten bragten zij op den bijna ontoegankelijken top door, terwijl zij gedurende den dag in een rotshol; 60 à 80 voeten diep, onafgebroken valsch papieren geld maakten. Het noodige voedsel werd aan de leden der bende door eenen hunner medegezellen aan een sterk touw, omtrent 40 ellen lang, in het hol naar beneden gelaten. Het gefabriceerde papieren geld werd door ingewijde bewoners der naburige plaatsen, die sedert ook gevangen zijn genomen, in omloop gebragt.

—

Te Regensburg zal binnen kort een monster-proces behandeld worden. Tien personen (waaronder een oud groothertogelijk essische hofkommissaris, een gequiesceerd patrimoniaal regter, de weduwe van een sekretaris en hare dochter) zijn als beklaagden naar de correctionele teregtstelling verwezen. De twee honderd en twee punten van aanklagt komen daarop neder, dat men van ligtgeloovigen ongeveer ƒ 80.000 wist te verkrijgen, onder het bedriegelijk voorwendsel van met deze gelden drie hollandsche erfenissen ten bedrage van acht millioen te beuren, waardoor menig huisgezin aan den bedelstaf gebragt is. Een paar honderd getuigen zijn voor de openbare teregtzitting gedagvaard, terwijl reeds voor twee à drie jaren ook in Nederland ingevolge commissie-rogatoir van den regter van instructie te Regensburg een getuigenverhoor plaats had; althans zoo berigten de duitsche bladen.

—

Volgens eene dezer dagen gemaakte berekening telt men er van de 60 millioen inwoners, die Europeesch land telt, 300.000 op den adel, 200.000 op den vrijen adelstand, 280.000 op de geestelijkheid, 600.000 op de klasse van hooge ambtenaren, $2\frac{1}{2}$ millioen op den burgerstand, 1 millioen op het leger; al het overige bestaat uit lijfeigenen van de kroon en van den adel, waaruit volgt dat kroon en adel over 56 millioen menschen te beschikken hebben.

—

In oude tijden was het gevierde maxime: „Ken u zelven!" in onzen tijd is dit vervangen door den op verre na *fashionablen* regel. „Ken uw buurman en al wat hem betreft."

Gedrukt bij GRATAMA, te Assen.

BIJVOEGSEL, behoorende bij de Provinciale Drentsche en Asser Courant van 8 Februarij 1855.

DE VERTELLER ENZ.

HET KRIMLEVEN.

Een correspondent, door *la Presse* naar de Krim gezonden, heeft aan dat blad verschillende mededeelingen gedaan, omtrent het kampleven. Den 18 Dec. had de schrijver den weg van de baai van Kamiesch naar het hoofdkwartier afgelegd. De verschillende wegen loopen door opvolgende kleine valleijen. Maar door de regens en vooral door het voortdurend vervoer over die wegen, zijn ze aan stuk gereden, zoodat het een verbazend werk is, er zware oorlogszaken langs te vervoeren. 14 paarden zijn er bijv. noodig, om een stuk geschut zonder affuit langs dien weg te slepen; en om 8 bommen van 32 á 34 duim middellijn te vervoeren, waren 6 paarden noodig. Men vorme zich thans een denkbeeld van al de moeijelijkheden en het oponthoud, om al het zware geschut en krijgsmaterieel naar de punten te brengen, waar het vereischt wordt. Die ongelukkige toestand heeft natuurlijk de aandacht getrokken van den opperbevelhebber, die den aanleg heeft bevolen van eenen steenen weg, met een sloot aan beide zijden en de noodige afwatering. Die weg, reeds voor een gedeelte voltooid, zal groote diensten bewijzen. Langs dien weg vindt men bijna niets dan puinhoopen, die voor den aanleg goed zijn aan te wenden. Het hoofdkwartier van generaal Canrobert ligt in het midden zijner operatiën, op eene hoogte. Het is een ronde muur van klei, met linnen overtrokken. Zoo zijn de woningen der meeste hoofdofficieren. Enkele tenten hebben slechts een houten vloer, allen een schoorsteen, maar brandhout ontbreekt er. Om de 2 á 3 tenten van den opperbevelhebber, liggen die van zijn staf en van de bureaux, allen door keijenwegen met elkaâr in verbinding. Niet ver van daar bewoont lord Raglan een lief huis, met park, door muren afgesloten.

De soldaten zijn over 't geheel, niettegenstaande regen en slik, wel gehuisd. Velen hebben kuilen gegraven, zooals de Turken ze voor zich maken. Over die kuilen worden daken vervaardigd, sommige van leem, anderen slechts van het doek der tenten. De Zouaven hebben dit het eerst in practijk gebragt, en thans wordt het voorbeeld door het geheele leger gevolgd. — Voor de kleeding der soldaten is ook goed zorg gedragen. Behalve de tuniek en den deken, waarvan zij een goeden mantel maken, hebben zij een kapotjas bekomen en kraag en kap, en flanellen band voor het middel. Men zal hun weldra klompen en sokken ronddeelen. De Zouaven en Afr. tirailleurs, die geene lange broeken dragen, hebben hooge lakensche slopkousen, gelijk het Turksche leger ze heeft. Bij den nachtdienst bekomen de soldaten den met schapenvacht gevoerden paletot, die alle officieren bezitten. — Voor het voedsel is even goed zorg gedragen. Vele divisiën eten versch brood. Meermalen in de week wordt er versch vleesch uitgedeeld, dat m t het gezouten spek een goeden pot geeft. De soldaten drinken veel koffij, en bekomen om den anderen dag ¼ flesch wijn of ¹/₁₆ flesch brandewijn. Namens den Keizer, zijn voor een paar dagen aan ieder 2 ons tabak en 10 sigaren uitgedeeld. Behalve verkoudheid en koliek, is de gezondheid goed.

De officieren zijn ook goed bedeeld. Daartoe was men genoopt, door de buitengemeen hooge prijzen, die de kooplieden te Kamiesch voor alles vorderden. De regering heeft daarom weder op uitnemende wijze voor hen gezorgd. Ze heeft eene ontzaggelijke massa levensmiddelen aangekocht en doen vervoeren, die thans tegen den inkoopsprijs gereeld aan alle officieren worden rondgedeeld. Die kosten worden op rekening gesteld en met de soldij van lieverlede verrekend. Het zijn bijna alle Engelsche ingemaakte goederen, groenten, vleeschen, wildbraad, visch; daarbij wordt er goede wijn verdeeld, Bordeaux, Medoc, St. Julien, Lafitte, rum, brandewijn, wiskey, porter, ale, enz. Door de korte nabuurschap, wordt er veel met de Engelschen gedeeld.

De officieren hebben buitendien als gratificatie van den Keizer ontvangen elk 2½ kan brandewijn en 15 kan wijn. Van wege de Keizerin wacht men sigaren.

Den 19 had de correspondent de paralellen bezocht. Van eene hoogte, *l'Observatoire* genoemd, heeft men een zeer goed overzigt over het geheel. Meer voorwaarts gaande, ziet men den grond bedekt door kogels en bommen. Op enkele plaatsen ziet men de aarde niet meer, op andere zijn de kogels en bommen opeengestapeld. Er waren er onder, die niet waren uiteengesprongen. Het getal kogels, dat door den vijand is geworpen, is onbegrijpelijk en onberekenbaar. Op een dag, toen de vijand onze soldaten wat rust gaf, hebben deze van de groote kogels tusschen de 1e en 2e paralel gevallen, eene pyramide gemaakt. Er waren er alleen 11,000 24 ponders opeengestapeld!

De vesting is goed geproviandeerd. De Czaar had zijne arsenalen uitmuntend voorzien. Kruid begon toch te ontbreken, toen een groot konvooi uit Nikolajeff nieuwe voorraad is komen brengen. De Russen schieten zeer druk en goed tevens. Zij berekenen de kracht, den afstand en de uitwerking goed, om ons zooveel mogelijk nadeel te doen. Onze soldaten zijn echter aan de kogels gewend en meestal kunnen zij bij tijds zich buiten gevaar stellen.

Men wacht met ongeduld op het tijdstip van den algemeenen aanval. De Engelschen zijn niet zoover gevorderd als de Franschen, toch wordt uit de batterijen van beiden nog menige 32 ponder in de stad geworpen.

Van de Fransche zijde is de belegeringsarbeid zoo goed als voltooid, zou men zeggen. Het stelsel van aanval schijnt geheel gewijzigd. De aanleg van alles is geducht. Er zijn van de Fransche zijde reeds 26 batterijen opgewerkt en de loopgraven hebben eene uitgestrektheid van 16 mijl.

De Engelschen worden zwaar beproefd, vooral omdat de transporten zoo moeijelijk zijn. Zij moeten nog leeren wat oorlogvoeren is, terwijl de Franschen het meerendeels weten. Noch soldaten, noch officieren zijn zoo goed voorzien als wij. Hunne regementen zijn in ellendigen staat; hunne paarden zijn meerendeels omgekomen, en de Fransche paarden en muilezels moeten de transporten bewerkstelligen. Gelukkig bezitten onze bondgenooten de grootste geestkracht en deelen onze soldaten gaarne met hen, 't geen zij bezitten. Te Balaklava bijv. leven de Zouaven en Highlanders geheel gemeenschappelijk.

DE VERLIEFDE PRINSES.

Een Vlaemsch verhaal.

Er was eens een prins, maer een prins zoo beschaemd, dat hy nog nooit een meisjen had durven kussen: zulke prinsen bestaen er niet meer, en de meisjens zyn er ook niet kwaed om.

In dien tyd leefde er ook eene prinses, en die prinses was niet beschaemd, en dorst zeer wel den stoutsten man in de oogen kyken. . . Maer zy deed het altyd niet, en als zy eens een man in de oogen zag, was die toch verre van er boos om te zyn, — want de prinses lachte er veel te vriendelyk by, — en, willen of niet, als zy lachte, hoe boos men ook was, moest men meêlagchen. Nu, die onbeschaemde prinses zag eens den beschaemden prins — en zy werd er smoorlyk op verliefd — hoe dat mogelyk was, kon zy zich niet verklaren, — maer toch was het zoo.

En de beschaemde prins had het eens gewaegd, zoo ter sluiks de onbeschaemde prinses te bezien, en hy ook was er smoorlyk op verliefd geworden, — hoe dat mogelyk was, kon hy zich niet verklaren: maer toch was het zoo.

Verliefd zyn is een heel aerdig ding, — maer verliefd zijn en niet weten hoe het aen te leggen om uwe liefde door de of den beminde te doen kennen, dat is zeker een zeer verdrietig ding.

Nu waren zy allebei verliefd op elkander: maer ze wisten het nog niet. De prinses was wel onbeschaemd genoeg, om aen den prins te durven zeggen, dat ze hem lief had, — maer dat wilde ze toch niet doen; omdat ze te veel vrouwelyke fierheid bezat.

En de prins, — o die had zoo gaerne aen de prinses zyne liefde bekend, maer hy dorst niet. — Duizendmael had het woord hem al op de tong gelegen, maer ook duizendmael wilde zyn mond niet spreken; omdat zyn herte te zeer klopte en zyne lippen te sterk beefden. . .

En als hy dan alleen was, weende hy van spijt, en sloeg hy zich met de volle vuist op het hoofd, terwyl hy uitriep: — Ho! ik zal het haer nooit durven zeggen: domkop die ik ben! . Maer de prinses, die zeer slim was, had het al spoedig bemerkt dat zy den prins eene diepe wond in het herte geschoten had; — en dagen en nachten was zy nu bezig om een middel uit te denken hoe den prins van hare liefde te onderrigten, zonder dat zy het hemzelve bekennen zou.

Zy bewoonde haer paleis met drie lieve, jonge en edele juffers, die hare gezelschapsjuffers waren. Die wandelden dikwyls in den hof met de prinses, om er te samen bloemen te plukken, achter ryk gekleurde vlinders te loopen, en elkander schrik aen te jagen met eene spinnekop of een bie, of met appelkens en nootjens naer elkander te werpen; al spelen waermede zy hartelyk lagchen moesten.

Nu, de beschaemde prins kwam ook zeer dikwyls in den hof wandelen: en hy groette haer wel beleefd, en sprak wel een weinig met haer, — maar dat was ook al. . — Nooit dorst hy de stoutheid begaen om ééne der juffers schrik aen te jagen, door ze eene bloem te ontstelen, of ze tot een gevecht met appelkens en nootjens uit te dagen: hy dacht dat dit de juffers zou hebben boos gemaekt, de beschaemde dwaze! — en ach! zy hadden hem dat kwaed zoo gaerne willen vergeven! .

Nu wandelde weder de prinses met hare drie juffers in den hof, en zy was uiterst vrolyk en opgeruimd: zy deed niets dan hare juffers plagen met allerhande aerdige poetsen: deze wisten niet waeraen die vrolykheid te moeten toeschryven; want de prinses was al een tyd lang zeer droefgeestig geweest; maer wisten zy het niet, de prinses wist het zoo veel te beter. . Zy had het middel gevonden, waernaer zy al zoo lang zocht.

Terwyl zy bezig waren met in den hof te spelen en te huppelen, als jonge geitjens en gazellekens onder elkander, kwam daer nu eensklaps de beschaemde prins.

De prinses werd hem het eerst gewaer, liet een scherpen gil hooren, en begon eensklaps zoo vurig te blozen als een kriekappel.

— Wat hebde prinses? vroegen de verschrikte juffers, — heeft er u eene bie gestraeld?

— De prins! — ik bemin hem! — fluisterde zy. — maer hy mag het niet zien, niet weten! — o Zeg het hem toch niet! —

En na zy hare juffers dit geheim had toevertrouwd, liet zy ze alleen in den hof staen, en vlugtte, als eene nagejaegde hinde, in haer paleis.

De prins naderde, en de drie juffers wierpen een veel beteekenenden blik op elkander: zy hadden een geheim te bewaren!

De prins kwam ze meer en meer naby, groette zeer beleefd, en wilde dan voort. — Maer de juffers lieten hem dus niet gaen, en riepen hem toe:

— o Prins, wy weten iets! —

De prins bleef staen, werd rood van schaemte, en stamelde:

— Is 't waer, Mejuffers? — Meer zegde hij niet. Men zweeg eene wyle langs wederzyden, maer de juffers konden dat niet lang uithouden, en weldra hernamen zy:

— 't Is een groot geheim, dat u betreft, — maer wy mogen het u niet zeggen.

— Is 't waer, Mejuffers? — Meer zegde de prins weder niet, en weder heerschte er eene wyle stilzwygen. — Nog eens verveelde dit de juffers het eerst, en het was de oudste der drie die weldra uitbragt:

— Ja, Prins, gy wordt bemind van iemand, die in dit paleis woont.

Verbaesd en bedwelmd, wierp nu de prins een verschenden blik op de drie voor hem staende juffers; dat had hy nog nooit van zijn leven durven doen, en zy verschrikten er van.

o, Ik bemin u niet! — sprak de oudste.

o, Ik ook niet! — sprak de jongere.

En ik ook niet! — sprak de jongste.

— O, dan bemint my de prinses, — riep de prins uit, — en hy liep tusschen de drie juffers weg, het paleis binnen.

Hoe kan hy dat weten? — Wij hebben het hem toch niet gezegd! — ondervroegen de drie juffers elkander. En zy stonden er op na te denken, hoe het mogelyk was, dat de prins zoo juist geraden had, toen eindelyk de oudste uitriep:

— Ik heb het beet! — Hoe wy toch zoo dwaes konden zyn! — Wy woonen hier maer met vier, en als hy weet dat er van de vier hem eéne bemint, en hy de drie kent, die hem niet beminnen......

— 't Is waer, onderbraken de twee jongere, — dan kent hy ook die welke hem bemint:

En bevreesd en verlegen omdat zy zoo dwaes waren geweest, traden zy het paleis binnen, om te zien wat de prins daer deed: Hoe zagen zy verwonderd op! — De prins en de prinses omarmden elkander, — en de prins kuste de prinses dat het klonk, en fluisterde haer toe:

— Dit is de eerste kus dien ik eene vrouw geve: ik bewaerde hem voor myne bruid! —

— Hy is my te zoeter om, — glimlachte de prinses, — en zy gaf den prins zynen kus weêr.

Daerna wees zy met den vinger dreigend op hare drie gezelschapsjuffers, en wilde in gramschap zeggen: Het is dan toch waer, dat de jonge meisjes geen geheim bewaren kunnen? — Het is uwe schuld, dat ik nu met den prins trouwen ga! — maer zy kon zich niet gram maken, en zei het lagchend, — en haer herte klopte van zalig gevoel en bly genot, omdat haer list zoo goed was uitgevallen. —

En de prins trouwde weldra met de prinses; en uit hun huwelyk sproten er vele kleine prinskens en prinseskens, die op hunne beurt groot werden, en ook trouwden, en op die wyze al de kleine prinskens en prinseskens voortbragten, waermede de wereld nu vervuld is.

BEDROGEN.

Eene der bevalligste en beste actrices van een der vaudeville-théatres te Parijs voelde onlangs den lust in zich opgewekt, die deze dames wel meer bekruipt. Alle behaalde triomfen moede, droomde zij van een huwelijk — een groot huwelijk, dat haar een adelijken titel en groot vermogen zou geven. Daar bekoorlijkheden in ruime mate haar deel waren, had zij weldra een heer gevonden, die haar beviel. Een markies deed zich voor, elegant, jong, van een goeden naam, Faubourg St. Germain *pûr sang*, en geheel vervuld van de wijsbegeerte van den dag, welke bestaat in het verachten van alle vooroordeelen. De markies was een diergenen, die niet terugbeven voor het verhaal der avonturen of voor de duizend en een namen, welke in het dagboek eener theâternimf te vinden zijn. Hij meende, dat waar huwelijksgeluk kan en moest gevonden worden met eene vrouw, die in korten tijd veel van het leven had gezien; hij deed dus eene huwelijksvoorslag. „Wij zullen den sluijer des huwelijks over het verledene werpen," riep hij uit. De actrice was voorzigtig, en alvorens zijn aanbod aan te nemen, informeerde zij zich bij den zaakgelastigde van haar minnaar. Zij wenschte niets liever, dan markiezin te worden, maar zij had veel gespaard, en wilde zich dus ook van dien kant verzekeren. De zaakgelastigde zeide, dat de markies een aardig en onbezwaard jaarlijksch inkomen had van 80.000 francs en hoegenaamd geene schulden. Zij weifelde niet langer en stond het aanzoek van haar adelijken minnaar toe, die zeide, de gelukkigste aller stervelingen te zijn, en den wensch te kennen gaf, dat het huwelijk spoedig mogt plaats grijpen. „In de eerste plaats echter, en voor ons huwelijk," zei hij tot de actrice, „vragen mijne kieschheid en mijne waardigheid eene opoffering van u. Ik kan uw vroeger leven aannemen, maar niet de voordeelen, die het u heeft aangebragt. Ik zal niet toestaan, dat gij mij als bruidschat de schatting van natiën brengt, of dat de kleinodiën mijner vrouw bestaan uit de giften van edelmoedige *amateurs*; ik kan u niet versierd zien met de insignia uwer vroegere dwaasheden. Zend dus uwe juweelen, banknoten, wissels enz. terug. Verkoop uwe meubelen en geef de opbrengst aan de armen. Ik wil u van alles ontdaan zien, als eene boetvaardige Magdalena. Aan mij alleen moet gij uw vermogen en uwe ornamenten te danken hebben." Zijne trots was op dit punt onbuigbaar, en de actrice besloot tot de opoffering, waarvoor zij zoo ruimschoots zou schadeloos gesteld worden met den titel van markiezin, de 80.000 francs inkomen van haar echtgenoot en de pracht van hare bruidsgeschenken. De meubelen werden onlangs ten behoeve der armen verkocht, en de juweelen en gelden aan hare oude vrienden teruggezonden, die daarover niet weinig verbaasd waren, en men zegt, dat sommige heeren, die zich door hunne vrijgevigheid bijna geruïneerd hadden, zich er zeer over verheugden. Dit alles was gedaan, en niets was er, dat het huwelijk meer kon uitstellen, toen de jonge markies zonder eenige kennisgeving plotseling verdween. 't Zij hij aan de tegenwerpingen zijner familie of vrienden gehoor gaf, 't zij de gansche zaak slechts diende, om zich op de actrice te wreken, of haar eene poets te spelen, dat blijft een geheim. Het is gemakkelijker, zich de woede der gedupeerde actrice te denken, dan die te beschrijven. Men zegt, dat zij tegen den bedrieger zal procederen. Hare vrienden raden het haar aan en de nieuwsgierigen hopen het.

GENERAAL CANROBERT.

Francois Canrobert, die den maarschalk St. Arnaud in het opperbevel over de fransche troepen in de Krim is opgevolgd, is van goeden afkomst. Hij werd in 1809 in het departement du Lot, niet ver van het dorp waar Murat het levenslicht zag, geboren. In November 1826 kwam hij op de militaire school van St. Cyr, waar hij de meeste lof ontving. In 1828 werd hij sous-lieutenant bij het 47ste regiment van linie, en 4 jaren later luitenant. In 1835 vertrok hij naar Africa, kwam in de provincie Oran en vergezelde de expeditie van Mascara, waar hij voor het eerst gelegenheid kreeg om zich te onderscheiden. Door zijne deelneming aan de verovering van Tlemcen, de expeditie naar Chelif en Mina, de gevechten van Sidi, IJacoub, Tafna en Sikkas kreeg hij spoedig (1837) den rang van kapitein, en kort daarop het legioen van eer.

In October van dat jaar werd kapitein Canrobert bij het 6de bataillon jagers geplaatst, en onderscheidde zich in de gevechten van Mozaia en Goutas en ook bij

de bloedige worsteling van Beni-Massers. In Mei 1842 chef de bataillon geworden, had hij het bevel over het 5de bataillon jagers bij den togt langs de oevers van den Chetiff, en was reeds twee jaren vroeger, toen kolonel St. Arnaud hem tegen Bou-Maza gebruikt had, officier van het legioen van eer geworden. Acht maanden van onophoudelijken strijd werden door de bevrediging van het land gevolgd, en Canrobert verkreeg den rang van kolonel, eerst bij het 2e regiment van linie en vervolgens in Maart 1848 bij het 2e reg. étrangers te Bathna. Kolonel Canrobert overviel den vijand aan den voet van den Djebel Chelea, sloeg hem en vervolgde hem tot Keleck. Bey Ahmet gevangen nemende. Te Bathna terug gekomen werd hem het bevel over het regiment Zouaven te Aumale opgedragen, waarmede hij krachtig tegen de Kabijlen en andere stammen optrad, welke dan ook geheel werden onderworpen. Tot belooning ontving hij den 11 Dec. 1849 het kommandeurs-kruis van het legioen van eer. Na den slag van Nazah werd hij in Jan. 1850 brigade-generaal en aide-de-camp bij den Prins-president der fransche republiek, en drie jaren later divisie-generaal, in welken rang hij in het kamp te Helfaut over eene divisie infanterie het bevel voerde.

Bij de expeditie naar de Krim voerde hij de eerste divisie aan, toonde vooral beleid bij de ontscheping der troepen en bij de overwinning aan de Alma, waar hij ligt gewond werd. Bij den slag te Inkermann ontving hij bij het aanvoeren van den roemrijken aanval der Zouaven eene ligte wonde, terwijl zijn paard gedood werd.

Men kan zich naauwelijks grooter contrast voorstellen, dan tusschen den franschen en engelschen opperbevelhebber bestaat. Lord Raglan is, zooals men weet, reeds zesenzestig jaren oud, heeft grijze haren en draagt meestal een uiterst eenvoudige grijze uniform. Canrobert is in de kracht zijns levens, heeft lange zwarte lokken, steeds een cigaar in den mond en is in eene schitterende uniform gekleed.

Ook in de staf-officieren der twee legers is hetzelfde verschil op te merken, en mogt al de dapperheid der beide volken gelijk gesteld kunnen worden, zeker is het, dat in zoogenaamde militaire chic de Franschen de Engelschen ver overtreffen.

ALLERLEI.

Amsterdam, 12 Jan. Woensdag avond jl. hield de afdeeling Amsterdam van de *Nederlandsche maatschappij ter bevordering van de afschaffing der slavernij*, in de schotsche Zendingskerk eene openbare vergadering, waarin de heer *Millard*, zendeling uit Jamaika, verslag deed van den toestand der zwarte bevolking op dit eiland, vóór veertien jaren, toen de slavernij in deze britsche kolonie nog in wezen was en de verandering, die sedert in den maatschappelijken toestand der bewoners gebragt is. Ter wederlegging van het gevoelen van hen, die beweren dat de vrijmaking der slaven het ten gronde gaan der plantagien ten gevolge moet hebben, wees hij op Jamaika en andere engelsche bezittingen, welke sedert de vrijmaking der slaven niet achteruitgegaan, maar veeleer in bloei zijn toegenomen. Jamaika, waar hij veertien jaren had doorgebragt, zoo getuigde spr., levert een voorbeeld, welke gezegende gevolgen en heilrijke werking de afschaffing der slavernij heeft te weeg gebragt. De vreemdeling, die thans het eiland bezoekt, vindt plantagien, huizen en woningen aangebragt, die in vollen eigendom aan de zwarte bevolking behooren. Hij vindt bosschen omgehakt, gronden ontgonnen, wegen aangelegd, dorpen en huizen even schoon gebouwd als in Engeland; hij kan zijne bevreemding niet onderdrukken, hoe die menschen, eertijds slaven, onder de verdenking van *lui* bekend staan. De planters kunnen voldoend werkvolk vinden; de dagloonen zijn kort na de afschaffing der slavernij gedaald: (de tegenwoordige prijs is 12 stuivers per dag aan elken arbeider); de neger werkt goed — bij eene goede behandeling en billijke belooning voor zijnen arbeid. (*) 20.000 kinderen der zwarte bevolking bezoeken de zondags scholen. 2000 mannen en vrouwen (zwarten) vereenigen zich daar elken Zondag, om die kinderen onderrigt te geven en het woord van God bekend te maken. De kapel, waarin de eerw. *Millard* het Evangelie verkondigt, is meerendeels uit bijdragen der zwarte vrije bevolking (ten bedrage van ƒ 84.000) gebouwd. Bovendien worden jaarlijks door hen aanzienlijke sommen ten behoeve der zendingszaak bijgedragen. Met deze en vele andere bijzonderheden staafde hij de stelling, dat de zwarte bevolking door onderwijs en opvoeding even goed tot verstandelijke ontwikkeling kan komen als de bewoners der beschaafde landen in Europa, en het gevoelen van den Amerikaan, die onlangs met een Engelschman over de slavernij sprekende, beweerde, dat zwarten ten eenemale voor verstandelijke ontwikkeling onvatbaar waren, omdat de natuur hen van eene *dikke herscepan* voorzien had, werd door daadzaken, door den heer *Millard* aangevoerd, volkomen te schande gemaakt. Daarna sprak de heer *Neufville* een toepasselijk woord, waarin hij de nederl. natie opwekte, om het edel voorbeeld onzer naburen, Engeland en Frankrijk, te volgen, (Portugal heeft nog dezer dagen de slavernij afgeschaft), en den wensch uitte, dat er weldra ook in de *nederl. koloniën* geen slaven meer mogten zijn, en dat de vrije verkondiging des Evangelies geene hinderpalen meer in den weg mogten worden gelegd. Met een hartelijk gebed, door den heer *Kounen* uitgesproken, ter afsmeeking van 's Hemels zegen over de pogingen, in Nederland aangewend ter vrijmaking der slaven in onze koloniale bezittingen, werd de vergadering, die door een talrijk publiek werd bijgewoond, gesloten.

(*) Dat de vrije negers werken *willen*, en zich tot den *vrijen* arbeid begeven, heeft men ook in onze kolonie Suriname gezien, toen de baron *van Raders*, gouverneur dier kolonie, bij het graven van een kanaal aldaar, zelf de spade in den grond stak en hun het voorbeeld gaf, dat de arbeid niemand onteert. Dit voorbeeld vond bij de negers gereede navolging. Het komt er maar op aan, dat zij op *verstandige* wijze tot den arbeid geleid worden.

Is er dan werkelijk zooveel goud in Californie gevonden?

Ter beantwoording dezer vraag slaan wij Andersons reize om de wereld op. Deze zegt, voorzeker is er in Californie veel goud, en toch zijn het meestal slechts de door geluk of toeval begunstigden, minder de vlijtigen en spaarzamen, die het vinden. Ik heb goudklompen van 6000 dollars waarde gezien. Volgens de berekeningen van anderen, heb ik opgemerkt, dat men in een *claim* dagelijks, gedurende zes weken, zeventig oncen goud gevonden heeft, hetgeen ongeveer 52,500 gulden bedraagt; dat eene jeugdige vrouw zes arbeiders huurde, tegen 75 gulden per dag, en zelve toch dagelijks 150 gulden overhield; dat men zelfs klompen goud ter waarde van 30.000 gulden gevonden heeft; dat men in eene gewone *claim*, die reeds vroeger bearbeid was, binnen 5 weken 15000 dollars heeft gegraven; dat men onder kleine, losse steenen, stukken goud ontdekte ter waarde van 2200 dollars enz. En toch is niets onzekerder dan dit goudgraven. Heeft de goudgraver eene plaats gevonden, die hem goed toeschijnt, dan sluit hij met palen eene twaalf voet breede plaats af, met de kennisgeving, dat hij *claim*, d. i. bezit van de plaats genomen heeft. Zoo hij echter zijn *claim* niet om de drie dagen bearbeidt, zoo heeft de eerste de beste het regt, hem dat bezit te betwisten. Dikwijls vereenigen zij zich ook en werken te zamen in *shares* (aandeelen). Twee lieden, die gelijktijdig waren aangekomen en hun geluk in de mijnen wilden beproeven, bewerkten ieder afzonderlijk zijn *claim*. Tusschen beiden bevond zich eene strook ondoorzocht land. Er ontstond een twist omtrent den eigendom daarvan, en daar men het niet eens kon worden, liet men een onpartijdige beslissen, die aan beide zijden evenveel voet voor de twistenden afmeette, terwijl hem voor zijne moeite eene smalle strook in het midden werd gegeven. Hier vond hij in acht dagen eene hoeveelheid goud ter waarde van 12000 dollars, terwijl men aan beide zijden niets vond. De heer Anderson heeft menschen, die lang in Californie waren, hooren zeggen, dat zij ondanks alle moeite zelfs hun dagelijksch brood niet hadden kunnen verdienen, maar hoe langer hoe meer schulden hadden moeten maken; en lieden, die in hun geboorteland voor vermogen! doorgingen en met kapitalen daarheen kwamen, zagen zich genoodzaakt, als daglooners voor anderen te werken, om zich tegen gebrek te beschutten, en eindigden met zich een graf in het goudrijk land te graven.

De nieuwsbladen zijn vol schoonschijnende nieuwigheden — „2.000,000 *gold dust from California*" — *lich discoveries*" enz. (2.000.000 dollars aan goud uit Californie gekomen. — Rijke ontdekkingen) een dollar is ƒ 2.50 waard.

Maar daargelaten alle schandelijke leugens, die worden uitgestrooid door hen, die er belang bij hebben, goudgravers uit te lokken, hoevele sombere dagen, hoeveel regenachtige en koude weken, teleurgestelde verwachtingen, ontberingen van allerlei aard, vernielende ziekten, troostelooze doodslegers en eenzame graven loeren niet achter deze fraaije gouden schilderijen, die als fantastische tafereelen vóór deze in waarheid blinkende ellende worden opgehangen! Hier wordt goud gevonden, dat is waar, goud voor vele eeuwen en millioenen menschen, hier ziet de ondernemingsgeest een wijd uitgestrekt veld voor zich liggen, en toch verlaten honderden van menschen Californië's mijnen, om — in Nieuw-Hollands goudstreken het Eldorado te vinden, dat zij hier niet gevonden hebben!

—

De St. Stephanus-orde.

Het verleenen van het grootkruis der St. Stephanus orde aan Keizer Napoleon is een feit, dat in vele kringen opzien baart. En met regt, want het is een veel beteekenend feit, wat voor uitlegging men er ook aan moge geven. Wat de orde-zelve betreft, zegt de *Schlesische Zeitung*, dat zij de hoogste is, die tot heden in Oostenrijk bestaat. Zij werd in 't jaar 1764 door keizerin Maria Theresia gesticht, en dient tot erkenning van groote verdiensten, vooral in Hongarije. Het grootkruis wordt alleen aan den adel in den vierden graad verleend. Keizer Frans-zelf is grootmeester der orde. Haar onderscheidingsteeken bestaat uit een achthoekig kruis, groen geëmailleerd, met het wapen in het midden, waarop eene gouden kroon, rustend op een groenen heuvel en voorzien met het hongaarsche apostolische kruis, benevens het motto: *publicum meritorum præmium*. Op de keerzijde staan de woorden: *Sancto Stephano Regi apostolico*, in eene krans van eiken loof op een wit veld. De ridders van het grootkruis dragen het ordeteeken aan een breed rood groen lint, van den regter- over den linker schouder. Op den dag van den H. Stephanus wordt elk jaar het feest der orde gevierd. De leden der orde dragen op dien dag eene bijzonder kostbaar kostuum; dat der ridders-grootkruis bestaat in een karmozijn rood onderkleed, met eikenloof geborduurd, daarover een groen fluweelen met hermelijn bezetten mantel. De hooge hongaarsche muts is met reigerveêren voorzien. In de acte van benoeming der ridders-grootkruis worden zij *Unser Kousin* genoemd.

—

De tribune voor de journalisten in de Pruissische Tweede Kamer is dit jaar gebleven waar zij in 't afgeloopen jaar was, in den rug der redenaars. Zoo hebben deze de gansche pen achter zich, en wat nu achter hun rug wordt gezegd, is altijd daaraan te wijten, dat zij niet goed verstaan zijn

—

Een beroemd predikant hield, tot verbazing der gemeente, in het midden zijner preek plotseling op. De aandacht der toehoorders aldus getrokken hebbende, rigtte hij het woord tot een heer, die eene bank voor zich alleen had, en vroeg: „Heeft die arme man, die achter uw bank staat, een gouden ring aan zijn vinger?" De heer zag om en antwoordde toen: „Ik geloof het niet!" „O dan moet hij zeker daarom geen plaats hebben!" De heer had drie gouden ringen aan zijn vinger en zijne bank was buiten hem door niemand bezet.

—

Jean Paul zegt: „De herinnering is het eenige paradijs, waaruit wij niet verdreven kunnen worden." Hoe het echter met dit paradijs gesteld is, leert ons een ander gezegde van Lean.

Jean Paul zegt ook: „De meeste herinneringen zijn waterplanten, die slechts van tranen leven."

—

In de Londensche dagbladen leest men het volgende:

„James Manning, *cabman*, werd voor Mr. Norton, regter te Lambeth, gedaagd, onder beschuldiging van onder de volgende omstandigheden, op den avond van 29 December, onwelvoegelijke gezegden gebezigd te hebben.

„Die man had zijn *cab* ter bewaking toevertrouwd aan Henry Bance, terwijl hij in de buurt ging souperen. Zijn rijtuig was no. 1 van het station. Er kwam eene dame met een kleinen jongen; Bance ging zulks Manning zeggen, die, aan zijn avondmaal bezig, eerst verklaarde, dat hij er niet van zou opstaan; Bance drong bij hem aan, wijl de koetsiers ter beschikking van het publiek zijn. Manning ging naar zijn cab en trachtte de dame een ander rijtuig te doen nemen. De dame weigerde zulks, waarna Manning Bance, die partij voor haar trok, de grofste en zulke onwel[voeg]lijke gezegden toevoegde, zeide Bance, dat ik verlegen[en] verontwaardigd voor de dame was, en dat ik ze hier [niet] zal herhalen.

De heer Norton. Ei, daar zult ge wel aan doen! [tot] den beschuldigde) En gij, wat hebt gij tot uwe verde[diging] in te brengen?

Beschuldigde. Ik was geheel buiten mijzelven [toen] men mij in mijn avondmaal kwam storen. Die dam[e had] wel een anderen cab genomen, maar die man (op [Bance] wijzende) heeft er op aangedrongen, dat zij niet zo[u ...] klimmen. Daarom heb ik hem zoo ruw toegesproken.

N. Zoo! gij bekent het dus. Maar wat at gij dan [dat] u zoo wanhopig maakte gestoord te worden? (Gelach

B. Ik at een goede beefsteak.

N. Nu begrijp ik het. (Gelach). Maar waarom di[e] niet meêgenomen? Gij had hem na uw rid kunnen o[...] (Gelach.)

B. Ach! maar mijnheer de regter weet dan niet [dat] hij goed heet en juist gaar was, en met zulke goed[e ...] dat het jammer was geweest, hem koud te laten w[orden]. (Gelach.)

N. ik begrijp u volkomen; maar dat was nog geen r[eden] om beleedigingen en grofheden te zeggen. Ik veroord[eel u] tot 7 shillings boete en in de kosten.

B. Maar dat is meer, dan ik in acht dagen verdien

N. Gekheid! Zoo gij niet goed geld verdiendet, [zoudt] gij zoo goed niet souperen, met goede beefsteak. (Ge[lach])

De beschuldigde betaalde de boete en vertrok met de w[oor]den:

Ook goed, ten minste moet men iemand niet in zijn s[ouper] storen!

—

Zekere dame, die van haar echtgenoot scheidde, v[eran]derde tegelijker tijd van geloof, wijl zij, zeide zij, besloten was, zijn gezelschap in deze en in de andere w[ereld] te vermijden.

—

Professor. „Wat is zelfmoord, van Poeteren?"

Van Poeteren. „Wijn te drinken, vóór men i[n het] koffijhuis is."

Professor. „Dat is hoogstens *poging* tot moord. [Wat] zegt gij er van, Slikke?"

Slikke. „Visch te eten, omdat men een graat [in de] keel kan krijgen."

Professor. „Dat is slechts een begin van zelfm[oord.] Aan u, Kwaspel!"

Kwaspel. „Meer te schijnen dan men is!"

Professor. „Juist."

—

Wat is onmenschelijker dan een acteur die zooëve[n een] geweldigen dood is gestorven, als het ware te dwingen [eenige] minuten later voor het publiek te verschijnen, en h[et] te bedanken voor het aanschouwen van zijn doodstrijd?

—

De zieke. „Ach, ik sterf — geef mij een glas wa[ter!"]

De oppasser. „Maar dat kondet gij vroeger [niet] verdragen!"

De zieke. „Ach, op het doodbed verzoent men zic[h] met zijn dood-vijand!"

—

De baron Troedel. „Ik heb zoo'n dorst, dat i[k] nog dood drink."

Jan. Genadige heer! laat mij dan meê sterven."

—

Om de liefde van uw minnaar te toetsen, moet gi[j een] ganschen avond met een ander dansen of wandelen, s[pre]ken als anderzins, en den smachtende met geen blik [ver]waardigen. Zoo dit gedrag zijne genegenheid voor u doet afnemen, dan bemint hij u inderdaad opregt; [zoo niet,] dan is hij een gek en moet gij hem niet nemen.

—

Er zijn in het leven der vrouw zekere tijdstippen, [die zij] nooit vergeet, gelijk b.v. de eerste keer, dat zij op [eene] partij gaat, de eerste maal, dat men haar een huw[elijks]voorslag doet, de eerste keer, dat zij een flaweelen [kleed] draagt en de eerste maal, dat zij den huwelijksring [aan]doet.

—

Waterleiding te Marseille.

Om de door de felle zon verzengde tuinen en de [stad] zelve met hare veelvuldige fabrijken van water te voo[rzien,] heeft de regering te Marseille eene waterleiding [...] uren gaans lang, door hooge bergen heen, genoord door tunnels, uit de rivier de Durance bij Pertuis, daarheen [laten] vloeijen — in de vallei van Roquefavour over drie rijen b[oven] elkander gemetselde bogen, behalve de fundamenten va[n ...] el diep, gemiddeld hoog 83 el — 284 voet — en 40[...] lang.

Aan den ingenieur de Mont-Richer was het werk [opge]dragen, die het in 8 jaren tijds heeft voltooid met een [ge]middeld dagelijksch aantal van 3000 man arbeidend werk[volk,] en alzoo thans sedert 1847 de oude handelstad iede[re se]conde met 70 ton zuiver rivierwater begiftigt.

Men stelle zich de zelfvoldoening der regering vo[or, die] zulk reuzenwerk beraamde, den aanleg beval en milli[oenen] schats aan de nuttigheid ondergeschikt maakte, en va[n den] ingenieur, wiens vernuft het wist uit te voeren.

Mag. Pitt. 1847, bl. 105

REKENVOORSTELLEN.

LXXXII. Indien eene kaars van 2 duim d[ikte ...] uren kan branden, hoelang kan dan eene van g[elijke] lengte, die 2½ dm. diameter heeft, lichtende zij[n?]

LXXXIII. Als een boer voor een vat boter ƒ [...] ontvangt, wat moet hij dan voor een voer hooi [heb]ben?

LXXXIV. Op de eene schaal van eene balans [woog] eene hoeveelheid waren 67.28 pond en op de an[dere] 72 pd. Welk is het juiste gewigt? Het gebrek [lag] in de lengte der armen; men vraagt hoe die ar[men] zich tot elkander verhouden?

OPLOSSINGEN.

No. LV. *Figuurlijke bijen.* No. LVI. *Raap.* No. [LVII.] *Eeen als altijd de vingers.* LVIII. *Nesselrode.* No. [LIX.] Anna, kook, neven, Reinier, Onno, Otto, negen, [...] pap. (*Er zijn nog meerdere.*) No. LX. *Koorded[...]* No. LXI. *De regen.* No. LXII. De letter *t.* No. [LXIII.] Omdat hij er niet in zit, want dan zou hij er uit [...] No. LXIV. *Nachtjapon.* No. LXV. *Mosterdsaus.* No. [LXVI.] *Storm* (hiervan maakt men een drank *most*, 4 die[ren] *ros*, *rot*, *tor*, *mot*, eene plant *mos* en iets van [een] krijgsman *trom*.) No. LXVII. *Vermiljoen.* No. LXVIII [...] No. LXIX. *Luchtkasteelen.* No. LXX. 5 gulden [...] kleinste somma gelds, die men met halve cents, c[ents,] stuivertjes, dubbeltjes, kwartguldens, halve gul[dens,] guldens en rijksdaalders kan betalen. No. LXXI [...] een 49 en de andere 36 jaren. No. LXXII. Zijn [...] stond als 25 tot 54.

GEDRUKT BIJ GRATAMA, TE ASSEN.